

Vietnamese

55-1111

Bài Giảng của Anh (Mục Sư)

William Marion Branham

“Nhưng đến ngày mà vị Thiên sứ Thứ 7 cho nghe Tiếng mình...”

(Khải Huyền 10:7)

Nơi Mà Tôi Cho Là Người Ngũ Tuần Đã Thất Bại

Tại Buổi Nhóm Trại Ngoài Trời, San Fernando, California,
USA

Tối Thứ Sáu, ngày 11/11/1955

LỜI GIỚI THIỆU

Chức vụ thần kỳ của Anh (Mục sư) William Branham đã ứng nghiệm Lời dự ngôn của Chúa Thánh Linh trong sách Tiên tri Ma-la-chi 4:5-6, Luca 17:30, và Khải huyền 10:07:

“Này, Ta sẽ sai đấng tiên tri Ê-li đến cùng các ngươi trước ngày lớn và đáng sợ của Đức Giê-hô-va chưa đến. Người sẽ làm cho lòng các bậc Cha [Tiên tri và Sứ đồ] trở lại cùng con cái, lòng con cái trở lại cùng các bậc Cha [Tiên tri và Sứ đồ], kéo Ta đến lấy sự rửa sả mà đánh đất này.” (Ma-la-chi 4:5-6)

“Nhưng đến ngày mà vị Thiên sứ [Sứ giả] Thứ Bảy [Thời kỳ Sau rốt] cho nghe Tiếng [Sứ điệp Thời đại] mình và thổi loa [Lời giảng Cảnh báo], thì sự Mậu nhiệm [Khải thị và Dự ngôn] Đức Chúa Trời sẽ nên trọn, như Ngài đã phán cùng các Tôi tớ Ngài, là các đấng Tiên tri.” (Khải huyền 10:7)

Chức vụ truyền giảng trên khắp thế giới này đã dẫn đến thời kỳ cao điểm nhất của các Lời dự ngôn trong Kinh thánh, và là một sự nối tiếp công việc của Đức Chúa Trời qua Chúa Thánh Linh trong Thời kỳ Sau rốt này. Chức vụ này cũng đã được nhắc tới trong Kinh Thánh, để chuẩn bị cho ngày Tái lâm của Đấng Christ.

Nguyện xin những Lời được in ra trên những trang giấy này cũng sẽ được ghi tạc trên chính tấm lòng của các bạn, khi bạn đọc tập bài giảng này với một tâm tình cầu nguyện cùng Ngài.

Cho dù với mọi nỗ lực để thực hiện được một bản dịch chính xác, nhưng các tập tin ghi âm bài giảng bằng tiếng Anh của anh (Mục sư) Branham vẫn là bản gốc đáng tin cậy nhất.

Tất cả 1.200 bài giảng (Sứ điệp Thời đại) tiếng Anh của Anh (Mục sư) William Branham đã được ghi âm lại và đã được biên soạn thành sách đều có thể tự do hạ tải; Và hiện nay đã có gần 500 bài đã được dịch thành văn bản chữ Việt và có hơn 380 bài đã được ghi âm bằng tiếng Việt, đều có thể hạ tải miễn phí từ trên mạng

<http://Vn.Bibleway.org> và

<http://www.messagehub.info/vi>

Tập bài giảng này có thể được tự do sao chép và phân phát, miễn là nó phải được in ra toàn bộ không sửa đổi nội dung và phải được phân phát miễn phí.

Nơi Mà Tôi Cho Là Người Ngũ Tuần Đã Thất Bại

^{E-1} Ngợi khen Chúa. A-men! Tôi nghĩ điều đó thích hợp [Anh Branham hướng dẫn hội chúng trong một tràng vỗ tay. - Biên tập] Thật tốt đẹp. Ô, tôi - tôi thật có thể nghe hát suốt đêm như thế.

Một anh em vừa mới kể với tôi rằng họ có các băng ghi âm phía sau trại ở đây. Và tôi nói với các bạn, những băng ghi âm trong nước, tôi không biết thể nào... Ô, các bạn biết rằng nổi tiếng ở giữa những người Tin Lành bên ngoài chung quanh đây như Bing Crosby hầu như là với đội trang bị phim ảnh ở đằng kia (the movie outfit over there). Tôi đang có ý định dành cho riêng mình có được mọi băng ghi âm về các anh em đang hát này mà tôi có thể tìm thấy chỗ họ.

Khi anh em được đến Thiên đàng và muốn tìm tôi, tôi nói với anh em nơi để tìm. Có - có một Sông Sự Sống đang chảy dọc theo nơi ấy. Anh em hiểu không? Có - có một số cây trường sanh đang đứng tại đó, các bạn biết không, và họ lấy -- những chiếc lá của chúng chữa lành các dân tộc. Ở trên phía bên kia đó, ban hát Thiên thần hát suốt mọi lúc, những giọng ca lừng danh như Waermo, Einar, và Sankey, và, các bạn đều biết, những con người vĩ đại khác đã đi qua.

^{E-2} Rồi lúc ấy, trên phía bên kia quả đồi này có một cây nhỏ đang đứng đó, tôi sẽ đang tựa lưng dưới cây ấy lắng nghe họ hát. Anh em hiểu không? Đó là nơi anh em sẽ tìm... [Anh Branham cười. - Bt] Ô, nếu tôi có thể chỉ hát. Tôi đã nói có một bài hát mà - mà tôi luôn muốn hát, và ưa thích nó rất nhiều, đó là bài “*Ân điển Lạ Lùng*”. Và tôi - tôi không bao giờ hát được. Ô, chà.

Vậy khi hết thấy các bạn đến Nhà, có lẽ rất nhiều bạn, nếu tình cờ các bạn đi trước tôi, các bạn đang sống trong Dinh thự đẹp, lớn nguy nga ở trên đó, và nghe một tiếng vang từ một nơi nào đó qua ngọn đồi vọng đến, nhìn qua phía bên kia quả đồi thấy túp lều nhỏ của tôi dưới nơi nào đó giữa những cây xanh tươi mãi mãi, còn tôi đang đứng ngoài cổng trước hát bài “*Ân điển Lạ Lùng, Nghe Thật Dịu Êm*”, các bạn nói, “Hay quá, ngợi khen Chúa! Anh Branham thân mến cuối cùng đã hát được bài ấy.” Thế là tôi sẽ được ở ngay trên phía bên kia, ở trên đó với “*Ân điển Lạ Lùng*”.

Nếu tôi từng đến đó, sẽ là bài “*Ân Điển Lạ Lùng*” mà tôi... Ân điển Ngài đã mang nó đến với tôi. Tôi đang hành động chỉ bởi ân điển Ngài. Đó là cách tôi tin điều đó tối nay, và tôi biết anh em cũng giống như vậy. Chúng ta thích hát những bài hay biết bao.

Bây giờ, đây... Tôi không nghĩ là tôi mang ra đây một sự thu hút nhạt nhẽo. Tôi - tôi hi vọng không.

^{E-3} Tôi đã có một cuộc họp sáng nay với một số người trong Hội Thương Gia Tin Lành, tại thành phố đây, trong sự thông công ngăn ngừa giữa các tín hữu Báp-tít, Giám Lý, Trưởng Lão, các Giáo sư Tiên sĩ, các Luật sư và những người khác nữa. Nói rằng, anh em tín đồ Ngũ Tuần tốt hơn hãy vội vàng lên. Họ đang dọc đường đến ngay. Thật ra đã có một thì giờ thông công chân thật, nhóm anh em Cơ-đốc tốt chân thật xuống ở đây trong một phố nhỏ được gọi là Grandale.

Sáng mai chúng ta làm việc tại Hội Thương Gia Tin Lành Trọn Vẹn, và đó là ở Los Angeles, tôi cho là tại Khách sạn Clifton. [Anh Branham hỏi một người nào đó, “Clifton’s, phải không?” - Bt] Clifton’s. Và chúng ta chỉ đưa tay vào lấy trong hũ mật tại những Buổi nhóm này. Tôi đoán chắc mỗi vị Mục sư Truyền đạo và các [thành viên Hội] Thương gia [Tin Lành] đều biết điều đó.

Các bạn có biết tôi muốn nói gì về việc đưa thọc tay vào trong một hũ mật không? Ồ, tôi sẽ nói cho các bạn biết. Bao nhiêu người thích câu cá quanh đây? Hãy xem nào, trước tiên tôi có thể nói thế này, về người đánh cá. Ồ, tốt lắm. Vậy thì việc ấy là tạm ổn. Không có gì hại cho một Thầy giảng đi câu cá lúc ấy, phải không?

^{E-4} Và như thế, lần nọ tôi đã đi lên New Hampshire, tôi chỉ mê câu cá, đặc biệt cá hồi, cá bay. Tôi đã lên trên đó một ngày, và tôi - tôi dựng một cái lều nhỏ, ồ, tôi đoán và vừa đi vừa về khoảng 3 ngày, trong một chiếc lều con cũ kỹ, nhỏ bé. Lúc đó khoảng đầu mùa xuân và những chú cá hồi đang ở mức độ lớn để đánh bắt.

Vậy là buổi sáng tôi đã rời lều vào lúc hừng đông, đi xuống con đường dọc theo những cây liễu; Tôi có một cái riu con cũ kỹ, khắc một loạt dấu hiệu để tôi sẽ không lạc đường. Những người đánh xe ngựa thì không dễ gì tìm được đường về ở đó, các bạn biết đấy. Thế là tôi đi câu cá và trở về khoảng 9 giờ, tôi nói, “Hay lắm, tôi đoán trước sẽ đi về giờ này và nướng bánh quế.” Tôi không phải là một người làm bánh giỏi, nhưng các bạn phải đặt trước, các bạn biết đấy.

^{E-5} Như thế khi tôi về tới cái lều, ồ, cái lều, nó đã tan tành. Có một con gấu mẹ to lớn và 2 gấu con của nó đã vào trong đó, và xé chiếc lều thành từng mảnh. Thật sự không có vật gì để chúng ăn được, chỉ là vật để chúng xé nát. Và chúng chỉ... Nếu chúng vớ nhầm một ống khói lò, chúng có thể chỉ cần đè nát nó ra chỉ vì tính nhỏ nhen, các bạn biết, chỉ để nghe nó vỡ.

Vì thế tôi... Khi tôi đến gần, ngay lập tức gấu mẹ đánh hơi thấy và nó chạy đi thật nhanh. Nó cất tiếng kêu các gấu con, một con gấu nhỏ chạy đi với nó. Mọi thứ đang nằm bẹp trên mặt đất. Còn gấu mẹ chạy thêm một

“Ồ, tôi sẽ nói cho ông hay. Tôi chỉ khám phá ra. Anh ta là con của một tù trưởng bộ lạc.” Tuy nhiên sống xa nhà, anh ta vẫn biết mình là con vua. Cách cư xử của anh ta phải tốt để giữ đạo đức cho những người còn lại.”

^{E-105} Thừa anh chị em, khi đi từ nơi đây tới nay, anh chị em là con trai con gái của Vua. Anh chị em là khách lạ ở đây; Cư xử như con trai con gái Vua; Còn những người còn lại sẽ tiến ra và bắt tay anh chị em.

Anh chị em đang đứng chung quanh, khi chúng ta hát bài hát cổ hay này –

“Khi Trận Chiến Chấm Dứt, Chúng ta Sẽ Đội Mão Miện.” Anh chị em biết bài hát đó –

“Khi Trận Chiến Chấm Dứt, Chúng ta Sẽ Đội Mão Miện” không? Tốt lắm.

“Khi Trận Chiến Chấm Dứt,”... Bao nhiêu người biết bài hát đó –

“Khi Trận Chiến Chấm Dứt, Chúng Ta Sẽ Mang Mão Miện”?

Tôi muốn thấy hết thầy anh chị em có thể bước lên và bắt tay với những người này, và đưa cho họ cánh tay phải của tình thân hữu. Tốt lắm tất cả cùng hát lúc này.

Khi trận chiến đã hết, ta sẽ mang mão miện

Vâng, ta sẽ mang mão miện,

Vâng, ta sẽ mang mão miện.

Khi trận chiến đã hết, ta sẽ mang mão miện,

Trong...

Bây giờ, quay chung quanh và bắt tay với nhau. Bắt tay với nhau khi chúng ta hát.

Mão miện, mang mão miện...

(bên tòa giảng)? Cảm ơn Đức Chúa Trời. Thật tốt. Điều đó... Mỗi một người với cánh tay giơ lên tin nhận Chúa Jêsus.

^{E-102} Nào, tôi muốn các bạn quay lại với hội chúng, mỗi anh em ở đây quay lại với hội chúng. Nào, hội chúng nhìn đây. Giơ tay anh em lên, anh chị em ơi, để nhiều người thấy... Tôi muốn nói, ở Bàn thờ (bên tòa giảng) đây, những anh em nầy ở đây, anh em đã tin Chúa Jêsus làm Đấng Cứu Rỗi cho bản thân mình.

Đức Chúa Trời đã Phán gì? **“Ai xưng Ta ra trước mặt thiên hạ, thì Ta cũng sẽ xưng họ trước mặt Cha Ta ở trên trời và các Thiên sứ Thánh;”** Điều đó có ý nghĩa gì? Những tên được chép trong Sách Chiên Con của Sự Sống tối nay. Tội lỗi họ đã được tha thứ. Bao nhiêu người ở đây nói rằng điều đó có trong Kinh thánh, và đó là điều Đức Chúa Trời đã phán? Hãy giơ tay lên. A-men!

^{E-103} Bây giờ, tôi biết mỗi một anh em đều muốn có chút ít thì giờ thông công. Tôi muốn nói một lời nữa với quý ông ở đây, và các chị đang đứng ở Bàn thờ (bên tòa giảng), thưa anh chị em.

Ở dưới miền nam... Tôi biết tôi đang giữ các bạn lại quá lâu, nhưng tôi chỉ nói một lời nữa tối nay cho điều này. Dưới miền nam... Bây giờ, đây là điều tôi muốn anh em làm, anh chị em đứng ở Bàn thờ (bên tòa giảng) đây đang nhìn ra hướng đó. Cách đây một thời gian lâu họ đã có nô lệ. Họ mang những người da màu tội nghiệp từ Phi Châu qua (gia đình Boer), và bán họ cho những nông trại phía nam. Và người ta muốn biến họ thành nô lệ.

Những con người đáng thương, họ rất nản chí, bỏ nhà mà đi, họ không biết làm gì. Họ xa cách dân tộc mình, biết họ sẽ không bao giờ trở lại nữa. Những ông chủ, những người đốc công, sẽ quất họ bằng roi da, và mọi thứ để bắt họ làm việc. Họ đã có một cuộc đời khắc nghiệt.

^{E-104} Người ta để ý thấy một thanh niên, ở giữa khoảng... Người chủ nô lệ đã giữ 100 nô lệ. Thanh niên này, anh ta là một con người dũng cảm, luôn luôn chịu đựng đến cùng. Anh ta sẵn sàng làm bất cứ điều gì, hết sức bất cứ lúc nào.

Một số người mua nô lệ đến gần và hỏi, “Điều gì khiến con người trẻ tuổi này rất dũng cảm vậy Có phải... Ông đã cho anh ta làm chủ trên những người còn lại phải không?”

“Không, thưa ông. Anh ta chỉ là một nô lệ.”

“Điều gì... Ông cho anh ta có thức ăn tốt hơn những người còn lại à?”

“Không, thưa ông. Anh ta nhận cùng một thứ thức ăn như những người còn lại.”

“Thôi được, điều gì làm cho anh ta rất dũng cảm và cư xử như thế?”

khoảng ngắn, nó có phần ngồi xuống và tiếp tục gọi gấu con kia. Chú gấu nhỏ không - không muốn di chuyển chút nào. Nó đang ngồi dựa lưng về phía tôi, gù cả lên như thế này. Và tôi đã bước lên gần hơn một chút để xem nó làm gì. Tôi không muốn đến quá gần vì các bạn cũng biết, gấu mẹ sẽ quào các bạn vì các con nó. Bởi vậy...

Tôi có một khẩu súng trường 22 cũ đánh lên để lấp thẳng, đã bị đập gãy nát tại một nơi nào trong đó, nhưng tôi sẽ không muốn bắn nó chút nào, và để lại 2 kẻ mồ côi trong rừng cây. Vì thế tôi đã muốn... Ở đó không có một cây nào. Nó có thể leo giỏi hơn tôi, tôi cũng không thể thoát ra ngoài tầm của nó, bởi vậy tôi không muốn làm cho nó nổi giận.

^{E-6} Do đó tôi cứ đi loanh quanh. Tôi đã tự hỏi có việc gì với con gấu nhỏ. Nó không nhúc nhích; Chỉ ngồi đó. Tôi có thể thấy nó đang dùng chân có vuốt của nó cào vài đường. Và tôi không biết nó đã làm gì.

Vậy tôi cũng luôn trang bị cho tôi, các bạn biết không, cái thùng một ga-lông (lít Anh), đúng hơn, cái thùng một nửa ga-lông, đầy mật ong. Dù sao, các bạn cũng biết nó chứa mật ong để giữ cho Báp-tít loại bỏ sự hoài nghi ra khỏi đầu bằng cách nào đó, anh em biết đấy. Vì vậy... Khi tôi nướng bánh kếp, tôi - tôi thật sự kéo Báp-tít của tôi, tôi không rưới chúng, tôi nhúng ướt chúng, anh em à. Tôi thật sự đổ nó trên chúng; Tôi thích có đầy mật trên chúng.

Thế là tôi đã có một thùng lớn chứa đầy những -- mật này để sẵn đấy. Và chú nhỏ này (gấu rất thích mật), nó đã - đã vào được nơi ấy. Nó đã cạy nắp thùng. Nó đã ôm cả thùng lên trong cánh tay nhỏ bé như thế này. Nó đã thọc bàn tay với móng vuốt nhỏ bé xuống trong thùng, và liếm, liếm. Tôi kể các bạn nghe, khi nó xoay quanh và nhìn tôi, nó đã không thể mở mắt, các bạn biết, mật đã dính đầy như thế đó. Từ đỉnh đầu xuống tới cái bụng nhỏ bé của nó là mật ong, chảy dài xuống bàn chân nó, tay nó nhúng vào thùng, đang liếm như vậy.

Nó lảm lét nhìn tôi, và tôi nghĩ: “Chú nhỏ, không có phạt chừng nào chú còn liếm mật,” các bạn đều biết vậy. Tôi nghĩ: “Nếu không đúng như một Buổi nhóm Cắm trại tốt đẹp thời xa xưa, Đức Chúa Trời đã ban Lễ Ngũ tuần xưa. Không có sự kết tội với họ là những người đang liếm mật, họ thật sự liếm qua.”

Vậy sau một lúc, khi cái bụng bé nhỏ của nó đã no, thế nào, nó đã đánh rơi cái thùng. Mẹ nó vẫn đang kêu nó. Anh em biết điều gì đã xảy ra? Khi nó đã ra ngoài đó, mẹ và anh nó bắt đầu liếm nó, vì đã có mật trên mình nó.

^{E-7} Ô, chà. Đó là lý do tôi nói hãy nhúng bàn tay anh em vào hũ mật. (Anh em hiểu chứ?) và chỉ liếm. Không có sự kết tội với những người đang liếm mật. Và điều... Anh em luôn luôn thấy rằng khi không có được một

máy ảnh, các bạn đều biết, vậy là kết thúc. Đó là điều tôi muốn nói bằng sự nhúng tay vào trong một hồ mật chúng ta, anh em biết: Thật đúng là không có sự kết tội, chỉ việc liếm mật và có thì giờ phước hạnh.

Vậy chúng ta cũng có thể có một Buổi nhóm có phần giống như vậy tại đây tối nay, phải không? Chỉ để tất cả sự kết tội cất đi khỏi, và yêu mến Chúa với cả tấm lòng chúng ta, hầu việc Ngài, và những tín hữu Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, tất cả bắt tay nhau, có sự thông công giữa người này với người khác trong Huyết của Chúa Cứu Thế Jêsus Chrirt, Con Đức Chúa Trời, làm sạch mọi tội chúng ta.

^{E-8} Bây giờ, chúng tôi đang nói đến Anh Arganbright chỉ cách một lát. Chúng ta sẽ có Buổi nhóm chiều Chúa nhật. Chúng ta kết thúc để không gây trở ngại với - với các Buổi nhóm của Giáo hội. Ý tôi luôn luôn muốn tất cả mọi người nhóm ở Nhà thờ của mình, ở cột trụ công việc, khi đến giờ. Các bạn đang tham viếng ở đây, bây giờ được biết một vài Giáo hội tốt nầy đây, các vị Mục sư của họ ở trên bục giảng nầy, có lẽ họ đã được giới thiệu với các bạn... Vào ngày nghỉ cuối tuần chúng ta đến các Nhà thờ của họ. Chiều Chúa nhật chúng ta sẽ có giờ nhóm tại trại ở đây. Sau đó tối Chúa nhật chúng ta sẽ kết thúc để mọi người có thể dự ở Nhà thờ riêng và cáng đáng chức vụ cột trụ của họ.

Nếu Chúa muốn, chiều Chúa nhật sẽ là Buổi nhóm cầu nguyện xin chữa lành thứ nhất của chúng ta. Chúng ta sẽ khởi sự Buổi nhóm cầu nguyện xin chữa lành chiều Chúa nhật. Các em thiếu niên sẽ phân phát những thẻ cầu nguyện khoảng từ một đến 30 thẻ, và các Buổi nhóm sẽ bắt đầu vào lúc 2 giờ 30. Và chúng tôi sẽ nói dựa trên bài giảng Phúc âm về - về nhiệm vụ khó khăn của Đức Chúa Jêsus Christ, và Lời Ngài bị buộc tội ngày nay. Ngài buộc phải làm trọn, để giữ Lời Hứa của Ngài.

^{E-9} Như thế tôi sẽ cầu nguyện cho người đau, nếu Chúa muốn, chiều Chúa nhật bắt đầu, và sau đó là qua tuần kế tiếp. Còn bây giờ, nhiều người đã gọi đến nhà, nơi tôi đang ở hiện nay, về... “Khi nào thì Anh sẽ cầu nguyện cho bệnh nhân... đau ốm và khốn khổ?” Ô, chiều Chúa nhật sẽ là thì giờ chúng ta khởi sự, nếu Chúa muốn.

Hãy đi quanh qua vùng phụ cận bây giờ và tìm kiếm những ai đau yếu và bệnh tật, và bất cứ điều gì không ôn đới với họ. Hãy đến, đặt đức tin với cả tấm lòng rằng Chúa Jêsus sẽ chữa lành mỗi người đơn sơ đến. Tôi tin Ngài sẽ làm điều ấy. Các bạn tin điều ấy không?

^{E-10} Chúng ta tin... Bây giờ, Ngài đã làm xong điều đó, nếu chúng ta có thể chỉ làm một việc duy nhất là làm cho họ tin điều đó. Rõ ràng, sự chữa lành đã hoàn tất rồi, đúng như sự cứu chuộc của các bạn. Xem nào, tôi hỏi, “Bạn được cứu khi nào?”

Bạn có thể nói, “Ồ, cách đây 2 năm, 5 năm, hoặc cách đây 20 năm.”

“Kể nào xưng tội mình, Đức Chúa Trời là Đấng Thành Tín sẽ tha thứ cho.”

Ngay bây giờ trong lòng họ đang lặp lại, “Đức Chúa Trời ôi, xin thương xót tôi,” giống như người thuê thuê; Rồi người đó trở về nhà được xưng công bình. Con cầu xin Ngài làm điều đó, Chúa ôi. Ngài sẽ làm điều đó, bởi vì Ngài đã Hứa. Những phước hạnh Ngài còn lại trên họ.

^{E-99} Xin khiến cho những bà ở đây, Chúa ôi, một gương mẫu về nữ tính cho những người lân cận của họ nơi họ sống. Xin khiến cho các ông được xúc dầu bằng sự hiểu biết. Xin nhậm lời, Cha ôi.

Ngay trong đám người trẻ tuổi đang đứng đây, Đức Chúa Trời ôi, xin đặt tay trên chức vụ của họ; Ban cho họ sự kêu gọi. Cầu xin cho họ sống những đời sống như vậy cho đến nỗi Ngài sẽ phân cách họ ra giữa dân sự và đặt họ, nhận họ vào gia đình của Ngài, Cha ôi. Xin xúc dầu cho họ làm Vua và Thầy Tế lễ để cai trị Nước Đức Chúa Trời của Cha. Xin ban cho họ những chức vụ và những việc làm để mang những người khác đến với Đấng Christ. Xin nhậm lời, Cha ôi, khi họ đang cúi đầu khiêm nhường ở đây.

^{E-100} Đây là Lời Hứa của Ngài, Chúa ôi, **“Phàm những kẻ Cha cho Ta sẽ đến cùng Ta, kể đến cùng Ta thì Ta không bỏ ra ngoài đâu. Ai xưng nhận tội lỗi mình, thì Ta sẽ tha cho. Ai nghe Lời Ta mà tin Đấng đã sai Ta, thì được Sự sống Đời đời, và không đến sự phán xét, song vượt khỏi sự chết mà đến Sự Sống.”**

Và, Cha ôi, họ đến một cách lành mạnh, đang đi lên, xúc động không nói nên lời, thật sự nghiêm túc, nhìn thẳng vào mặt con như muốn nói, “Anh ơi, tôi thực sự có ý định với Đức Chúa Trời. Tôi cần một đời sống Cơ-độc chân chính. Tôi muốn đời tôi được tính cho Đấng Christ.”

Đức Chúa Trời ôi, xin nhậm lời tối nay để mọi tội tiêu tan dưới Huyết ngay giờ này, như Danh Đức Chúa Jêsus Christ, Con Ngài. A-men!

^{E-101} Bây giờ, chúng ta cúi đầu xuống, các bạn ở bên Bàn thờ (tòa giảng)... Thừa các bạn, đây là điều được tính: Không phải là các bạn cầu nguyện dài bao nhiêu. Nếu các bạn muốn xưng tội mình, Đức Chúa Trời thật sự tha thứ cho. Và nếu các bạn thú nhận tội lỗi, và tin rằng Lời Đức Chúa Trời là đúng, Ngài đã phán, **“Nếu các ngươi xưng hết tội mình ra, thì Ta sẽ tha thứ cho.”**

Nếu các bạn cầu nguyện tin Đức Chúa Trời đã tha thứ cho mình, và bởi ân điển của Đức Chúa Trời, đang đứng ở đây tối nay, các bạn quyết định dâng mình cho Đức Chúa Trời, và từ đây trở đi sẽ sống một cuộc đời tín đồ Đấng Christ bằng tất cả sự hiểu biết của mình cho đến chết sẽ tự do; Nếu các bạn tin và chấp nhận Ngài làm Đấng Cứu Rỗi của mình, và hứa làm điều đó, mời các bạn giơ tay lên, các bạn đang đứng ở Bàn thờ

nhiều đi nữa, anh chị em có thể thuộc về ngay nơi đây với những tội nhân này. Nếu có, hãy đến ngay trong khi chúng ta hát một lần nữa.

^{E-96} *Tuyệt nhiên không cách...*

Các bạn sẽ đến không? Anh bạn to lớn mà... Mời anh bước ra đây và bắt tay tôi, đứng ở bên Bàn thờ (tòa giảng) ở đây với tôi, và nói rằng, “Tôi muốn đến gần Đức Chúa Trời, Anh Branham ơi.” Mời anh đến. Đừng để điều đó suy yếu ở đây, và anh thấy mình sai quá trễ. Hãy làm điều đó bây giờ.

*...Chi bào chữa tôi,
Chỉ Huyết Jêsus đã đổ thay rồi;
Ngài yêu tôi lắm hằng khuyên tôi đến,
Kính thưa Cha Thiên Con, tôi nguyện đến liền!*

^{E-97} Chúng ta cúi đầu chỉ một lát. 3 người phụ nữ, 6 người đàn ông đang đứng ở Bàn thờ (bên tòa giảng), cúi đầu, ăn năn. Tôi biết nơi xa kia vào ngày phán xét, tôi phải đứng trong sự hiện diện của họ, đưa ra câu trả lời cho những gì tôi nói với họ lúc này. Và đó là điều này, “Tôi sẽ không hổ thẹn về điều đó, bạn thân mến.”

Các bạn không thể đến đây dựa vào năng lực của chính mình; Sa-tan sẽ không để bạn đến. Bạn đến bởi vì Điều gì đó phán với bạn. Đó là Chúa Jêsus. Ngài đã mang bạn đến đây, và Ngài đã Phán, **“Phàm những kẻ Cha cho Ta sẽ đến cùng Ta, kẻ đến cùng Ta thì Ta không bỏ ra ngoài đâu.”** Cho dù đời sống đã qua của bạn thế nào đi nữa...

Bây giờ, trong sự cầu nguyện khiêm nhường với nhau, xưng tội lỗi của bạn, và rồi tin rằng Đức Chúa Trời tha thứ tội lỗi bạn. Bởi vì Ngài Phán, **“Bây giờ, hãy đến. Dầu tội các ngươi như hồng điều, sẽ trở nên trắng như tuyết; Dầu đỏ như son, sẽ trở nên trắng như lông chiên.”**

Cho dù anh em đã làm gì đi nữa, hãy nói với Chúa bạn ân hận về điều đó. Ngài sẽ gọi bạn lên đây. Các bạn không tự mình đến; Ngài kêu gọi các bạn. **“Phàm những kẻ Cha cho Ta sẽ đến cùng Ta, kẻ đến cùng Ta thì Ta không bỏ ra ngoài đâu.”** Ngài sẽ làm điều đó. Chỉ có đức tin khi chúng ta cầu nguyện, trong khi hội chúng tham gia cầu nguyện với chúng ta.

^{E-98} Kính lạy Cha Thiên Thượng, xin nhìn xuống dân sự ở đây tối nay, thấy những người này, Cha đã chọn lựa con cái nghe Tiếng Cha, vì lý do gì không biết, trong Lời tối nay, muốn đến làm Cơ-độc nhân. Thật điều đó có thể sẽ làm cho sự thể thay đổi hoàn toàn. Lời cầu nguyện thật quan trọng biết bao. Nó thay đổi từ sự chết qua Sự Sống. Đức Chúa Trời ôi, con cầu xin Ngài đặt tay trên mỗi người ở đây. Xức dầu cho họ, Cha ôi, bằng những ơn phước của Cha. Cắt đi mọi tội lỗi, khi họ xưng nhận nó. Ngài đã Phán,

Không, vậy là sai. Các bạn đã được cứu rồi cách đây 1.900 năm khi Chúa Jêsus chết tại đồi Gô-gô-tha. Các bạn đã tin nhận điều ấy cách đây 2 năm hoặc 10 năm. Đó là nơi vấn đề tội lỗi đã được đem ra giải quyết trước những yêu cầu, đòi hỏi của Đức Chúa Trời, tổng số giá cả đã được trả hết tại Gô-gô-tha. Và hiện nay, từ tất cả những ơn phước cứu chuộc mà Chúa Jêsus đã chết vì quyền sở hữu của mỗi một anh em, những người tin. Điều duy nhất anh em phải làm là chỉ tin điều ấy, thừa nhận điều ấy, và gọi nó là của mình.

Khi một người được tái sinh bởi Thánh Linh Đức Chúa Trời, Chúa ban cho anh ta một sổ chi phiếu mà nó sẽ theo người đó đến cuối hành trình suốt cuộc đời. Ở dưới cùng mỗi chi phiếu đã được Danh Chúa Jêsus đóng ấn vào, bạn chỉ cần điền vào đó cho bất cứ ơn phước chuộc tội nào. Nó là của bạn, đã trả xong rồi. Giờ đây, chắc chắn bạn không phải lo rằng nó sẽ không được trả tiền. Nếu bạn e ngại, bạn chỉ việc nắm chặt cuốn sổ trong túi mình.

^{E-11} Các bạn biết không, các chuyến đi trong 10 năm công tác truyền giảng Phúc âm... Tôi có 23 năm hầu việc Chúa, và tôi đã biết được 2 lớp người; Đó là những người chính thống (fundamentalist) và các tín đồ Ngũ Tuần. Và những - những người chính thống ý thức được vị trí nơi họ đứng, nhưng họ không có quá nhiều đức tin đối với nó. Còn tín đồ Ngũ Tuần có nhiều đức tin, nhưng không biết họ là ai và nơi họ đứng.

Cũng giống như một người có tiền trong ngân hàng và anh ta không biết làm thế nào để viết một chi phiếu. Còn người kia có thể viết chi phiếu, chỉ có điều là anh ta không có tiền trong ngân hàng. Vậy nếu các bạn có lúc nào đó có thể kết hợp 2 người họ lại với nhau, các bạn thật sự có điều đó. Ha.

^{E-12} Cho nên nếu các bạn có thể từng có được những người có đức tin căn bản thật tốt ở giữa những người Ngũ Tuần, hoặc những người biết giáo lý căn bản (fundamental doctrine) với những người Ngũ Tuần, và... hay ngược lại, tôi muốn thấy Buổi nhóm sẽ là gì. Khi người ta nhận biết rằng các bạn không là, các bạn sẽ là, các bạn là, thời hiện tại, các con trai và các con gái của Đức Chúa Trời, ngay bây giờ.

Các bạn đang trên đường thúc đẩy Thời đại Ngàn năm Bình an lộ ra nơi nào đó, lấy ra tất cả những ơn phước trong Thiên Hi Niên ra. Kìa, nó có ngay bây giờ. Chúng ta sẽ không cần sự chữa lành Thiêng liêng [bằng phép lạ] trong Thiên Hi Niên [Ngàn năm Bình an]. Chúng ta... Bây giờ, là lúc chúng ta có nó. Không phải chúng ta sẽ là những con trai Đức Chúa Trời, nhưng bây giờ anh em là con trai Đức Chúa Trời, và những người kẻ tự, những người đồng kẻ tự với Chúa Jêsus. Mọi sự mà Chúa Jêsus đã chết tại Gô-gô-tha là vì quyền sở hữu của anh em. A-men!

Hồi anh em, Sa-tan không thích điều đó, vì... Nếu - nếu dân sự sẽ hiểu rõ và thật sự sẵn lòng để tiếp nhận Đức Chúa Trời tại Lời Ngài, anh em sẽ - anh em thật khó... Ô, điều đó là vô hạn.

^{E-13} Cách đây không lâu tôi đã nói chuyện với một Bác sĩ, và ông ta nói, “Ồ, Anh là Mục sư.”

Và tôi đáp, “Vâng, thưa ông.”

Ông ấy nói, “Anh biết không, tôi đã học cái thứ vớ vẩn ấy trong khoảng 4 năm.”

Tôi nói, “Anh đã chạy giỏi. Điều gì đã ngăn trở anh?”

Và ông ấy nói, “Ồ, tôi đã biết được rằng chẳng có gì với nó.” Ông ta nói, “Này Anh... tôi kể Anh nghe, tôi đã học trong 4 năm để làm Mục sư. Sau đó, tôi khám phá, phải, tôi đã bị rối tung cả lên, và tôi... và những sự việc mà tôi...”

Tôi nói rằng, “Nào, nó là đây. Bây giờ, anh đặt một máy rọi X quang ở đó. Anh có thể nhìn xuyên qua một thân thể người ta và hơn thế nữa. Ô, đó là một việc kỳ lạ. Đó là cây tri thức. Cây ấy ở trong vườn Ê-đen, và con người đang ăn từ cây ấy từ vườn Ê-đen.” Nhưng tôi đã nói, “Nó có sự giới hạn.” Tôi nói, “Cây đức tin của Đức Chúa Trời thì không có giới hạn. Anh tin vào khoa học ở mức xa nhất nó có thể đi tới, lúc ấy anh không thể -- Anh không thể tìm kiếm được điều gì một cách khoa học nữa, sau đó dừng lại và bắt đầu tin. Đó là cách anh phải làm điều ấy.”

^{E-14} Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ... Bạn có thể không bao giờ nghiên cứu hết cạn tình yêu thương và sự nhân từ của Đức Chúa Trời đối với các bạn. Bạn nói, “Ồ, con không thích quấy rầy Ngài quá nhiều như thế, Cha ôi.”

Ngài muốn được quấy rầy cách ấy. Ngài muốn. Đừng bao giờ nghĩ rằng các bạn đã có thể có lúc cầu xin quá nhiều với Chúa. Tôi tin điều Kinh thánh chép, **“Các người không có, bởi vì các người không cầu xin. Và các người không cầu xin, bởi vì các người không tin.”**

Ngài muốn chúng ta cầu xin và tin rằng sự vui mừng của chúng ta sẽ được trọn vẹn. Ngài muốn chúng ta cầu xin một cách dư dật. Hãy cầu xin cho những việc lớn; Đừng hạn chế đức tin các bạn với vài hạt mù tạt nhỏ, Hãy bước ra đây với vài phần khác của đức tin, và ra đi trong những việc lớn. Cầu xin... Những việc lớn đúng là dễ dàng để tiếp nhận như là những việc nhỏ. Các bạn chỉ phải tin; Chỉ thế thôi. Các bạn đã có được đức tin, chỉ cần biết được một cách chính xác làm thế nào để sử dụng nó, và sẽ được ổn thỏa. Các bạn có thể đặt nó ngay vào công việc và sẽ thật đúng là tốt đẹp.

^{E-15} Có thể các bạn hình dung, việc nói về làm cho cạn kiệt tình yêu thương, quyền năng của Đức Chúa Trời, và những điều phúc lợi cho các bạn không. Có thể các bạn tưởng tượng một con cá nhỏ bé, trên đường dài ra ở giữa biển và nói, “Nào, đợi một chút. Ta nên cân nhắc việc này thì tốt

Chị ấy nói, “Tôi tin Đức Chúa Jêsus Christ, và điều đó đủ rồi.” Thấy không? Chị ấy nói, “Tôi đi Nhà thờ. Ba tôi là Chấp sự. Tôi chơi đàn pi-a-nô trong Nhà thờ nhiều năm, và tôi cảm thấy tôi đúng là đã làm điều chính đáng.”

^{E-94} Điều đó là gì? **“Linh hồn nào phạm tội, thì linh hồn đó phải chết!”** Linh hồn, mà nội tâm đã bảo cô ấy là mình sai trật, thì cũng có thể nói với anh chị em giống như vậy tối nay, cô ấy có thể đi đến phần tri thức của mình, tin tưởng vào trí óc mình, và đã làm buồn Đức Thánh Linh. Đức Thánh Linh đã không phán với cô nữa. Cô ấy nghĩ mình đúng, đến mức chị phải tin với hết tâm trí mình. Và thế thì, Anh Neville đã bước ra.

Khi anh ấy kể với tôi, tôi nói, “Hãy xem chị ấy cùng đường lúc này; Chỉ chờ xem!”

Họ đã tình cờ ở đó lúc cuối đường. Cô ta ngồi đó, đặt điều thuốc xuống. Và như thế, cô cười đùa và nói chuyện với nhiều người. Sau một lát, cô nói... Cái chết đã ở trong cô; Đôi mắt cô trở nên mờ đục, cô nhìn chung quanh.

Vấn đề là gì? Khả năng tâm thần bị phá vỡ; Tâm trí bạn đi theo với trí tuệ, không phải linh hồn bạn, mà trí óc bạn. Vì những gì bạn đang cố gắng nói, “Ồ, đó là cách trở về với thời kỳ đã qua rồi. Đây là điều này điều kia. Điều đó không dành cho chúng ta.” Hãy coi chừng. Đức Thánh Linh phù hợp với mọi Lời của Kinh thánh. Đúng thế.

^{E-95} Nó tin rằng Chúa Jêsus hôm qua, ngày nay, và đời đời không hề thay đổi. Nó tin Ngài là sự ban cho với mọi hội chúng. Anh em hiểu không? Cô ấy đã làm buồn Thánh Linh khi lìa bỏ chính mình. Nhưng khi cô sắp chết, những phần trí thức này bị phá vỡ.

Cô ngược lên và nói, “Ôi, Chúa ôi. Tôi đã lạc đường.” Cô nói, “Ồ đâu... Tìm giúp tôi một Thầy giảng, nhanh lên.” Mục sư của cô đang đứng... Cô đã nói, “Tôi không cần ông ấy, kẻ lừa dối đó.”

Mục sư của cô đã chạy đi kiếm Bác sĩ, [Anh Branham hăng giọng. - Bt] nói rằng, “Bác sĩ à, cô ấy thật sự không chịu được nữa, tốt hơn là ông nên tiêm cho một mũi hypo.”

“Hypo chẳng là gì cả. Tôi đi lạc. Tôi bị hư mắt. “Và người ta chích cho cô ấy một mũi. Cô vẫn nói, “Tôi - tôi - tôi...” Tiêm một mũi nữa... “Tôi bị hư... Tôi bị... Tôi...” Chỉ thế thôi.

Một mũi hypo đã làm ngừng hẳn sự xưng tội, nhưng cô ấy sẽ sống với linh hồn đó qua suốt cõi vĩnh hằng. Nó sẽ ám ảnh cô ấy. Anh em ơi, đừng bị hiểu sai bởi những gì trí óc nói. Đức Thánh Linh đang nói gì với anh em trong lòng ngay bây giờ? Cho dù anh em đã gia nhập Giáo hội lâu bao

Vậy là cứ tiếp tục. Sau một thời gian ngắn, anh em biết điều gì đã xảy ra không? Cô gái bắt đầu tham gia các sòng bài, và những buổi họp mặt xã giao. Có một anh chàng trẻ tuổi trông đáng yêu dọn đến ở gần, và cô ta yêu anh chàng, bỏ người chồng của mình, mà lấy người người đàn ông đó.

Cô ấy nghĩ: “Ồ, những người đàn bà khác làm điều đó, mà họ cũng ở trong Nhà thờ. Tại sao mình lại không?” Đây, đó là những suy luận.

Cô ấy nói, “Tôi chỉ là một thành viên của Giáo hội như từ nào đến giờ. Tôi chỉ là một Cơ-độc nhân như từ xưa đến giờ. Những người phụ nữ khác làm điều đó, và hãy xem họ suy nghĩ về điều đó như thế nào.” Đừng bao giờ nghĩ về những gì người khác nghĩ; Hãy nghĩ về những gì Đức Chúa Trời nghĩ (Anh chị em hiểu không?), những gì Đức Chúa Trời Phán.

Sau một thời gian ngắn, người đàn ông kia đã chứng tỏ rõ ràng không phải là... Dĩ nhiên, nếu anh ta bỏ vợ mình, thì anh ta sẽ bỏ người khác. Vậy là anh ta đã bỏ cô, và cô kết hôn lần nữa. Rồi cô ấy... Người đàn ông đó đã bỏ cô và cô sống với người chồng hợp pháp mà không có làm lễ. Rồi điều đó đến với cô. Cô ấy đã mắc bệnh ung thư. Cô mắc bệnh ung thư bộ phận sinh dục nữ.

^{E-92} Bây giờ... Tôi có một Nhà thờ Đền tạm Báp-tít ở Jeffersonville. Nhưng Mục sư là người Giám Lý có một người anh trai rất tốt, là người có Đức Thánh Linh, xuất thân ở Trường Đại học Asbury, Wilmore, Kentucky. Vì thế, người đàn bà này là người Giám Lý, ông rất quan tâm đến cô ấy. Và cô đã bắt chước người khác hút thuốc, sống với một người chồng không làm lễ cưới, anh ta chờ cô ở giường bệnh, biết... Bác sĩ nói, “Cô ấy sẽ chết.”

Vì thế anh ấy... Anh Neville nói, “Nếu tôi ghé qua thăm cô ấy, và nói chuyện với cô ấy, có thể khiến cô ấy ăn năn.” Anh ấy nói, “Khi Anh Branham đến, tôi sẽ mời anh ấy qua đó, bởi vì tôi biết đó là những gì anh ấy có thể nói với cô ấy. Và cô ấy sẽ ở trong tình trạng có thể được chữa lành.” Vậy anh ấy đã cố gắng, một anh em tốt.

Do đó anh đi qua và nói, “Này, chị ơi, tôi biết chị là tín đồ Giám Lý.”

Cô ấy nói, “Vâng.”

Anh ấy nói, “Chỉ có một điều tôi muốn hỏi chị. Chị đã sửa soạn cho cái chết không?”

Chị đáp, “Ồ, chắc chắn rồi.”

^{E-93} Anh ấy nói, “Thưa chị, nếu... Tôi không muốn làm tổn thương chị, và không muốn chị nghĩ rằng tôi đang giới hạn công việc của chị.” Nhưng chị ấy nói, “Anh muốn nói với tôi bị ảnh hưởng của việc hút thuốc, uống rượu và sống với người chồng không hôn lễ...”

“Theo anh việc đó thì nào?”

“Thôi được, là một người Truyền đạo, tôi - tôi muốn đến nói với chị, và thật ra điều đó không xứng hợp với một Cơ-độc nhân.”

hơn. Tốt hơn, ta nên uống nước này một cách dè xẻn, bởi vì có khả năng uống cạn một ngày nào đó.” Một chú cá lớn ngần ấy, ở đây, giữa biển này...

Thế đấy, việc ấy có thể được làm xong dễ dàng, còn dễ hơn việc các bạn đã cầu xin quá nhiều với Chúa. Ngài là Nguồn Nước Sống không bao giờ cạn kiệt. Bất cứ điều gì các bạn có cần, hãy cầu xin Ngài và tin. Ngài đã chu cấp nó trong những ân sủng mua chuộc khi Ngài chết tại Gô-gô-tha và đã ban một Lời Hứa cho các bạn về mọi điều các bạn có cần khi các bạn đang hành trình. Và mọi điều ấy là của các bạn, nếu các bạn cầu xin và tin. Đúng vậy.

^{E-16} Các bạn có thể hình dung ra một chú chuột nhỏ, dài khoảng chừng ấy, dưới những kho thóc lớn của Ai cập, đang nói, “Nào, chờ một chút. Tốt hơn, tôi chỉ nên ăn chừng 2 hạt 1 ngày, vì tôi có thể làm cạn kho trước khi qua hết mùa đông.”

Đó là cách nhiều Cơ-độc nhân hành động như vậy. Một buổi sáng thức dậy nói, “Xin Chúa ban phước gia đình con hôm nay và giữ chúng con gần với Ngài. A-men!Ồ, con đã thực hiện niềm tin của con cho một ngày.”

Ồ, tôi chỉ thích nằm xuống thật thoải mái và uống vào (Phải không các bạn?), và đúng là có một ngày lễ hội nghệ thuật ẩm thực thuộc linh thật sự, chỉ uống cho đến khi các bạn thật sự không thể uống thêm nữa.

^{E-17} Tất cả các bạn là những nhà trồng trái cây lớn ở California. Các bạn đều biết... Các bạn trồng những cây cam. Các bạn có biết khi cây cam nhỏ ấy chỉ cao khoảng mộ nửa inch, mà sẽ có lúc bạn hái ra từ nó mỗi thùng cam, là trên cây ngay lúc ấy, hay là trong cây? Các bạn đã biết điều đó chưa?

Nếu không, vậy nó đã đến từ đâu? Nòi... Ai đã đặt những quả cam lên trên nó? Chính là ở trong cây. Còn tất cả các bạn làm việc với cây nhỏ, các bạn chỉ trồng nó. Sau đó các bạn phải tưới nước cho nó. Nó chỉ uống, và phải uống nhiều hơn phần nước của nó. Càng uống, nó bắt đầu nhú lên và nảy những lá mầm, nứt ra những nhánh, trở ra các bông hoa, sau đó kết thành những quả cam. Lúc đó nó vẫn cứ uống, cho ra nhiều quả cam nữa, và những lá, hoa; Chỉ uống, uống, uống, uống.

^{E-18} Và khi một tín đồ được đặt trong Chúa Cứu Thế Jêsus, bạn đã được trồng trong đó, trong Nguồn Nước Sống vô tận, và càng uống, bạn càng có kết quả. Đúng vậy. Nếu bạn không tin... “Phải, tôi tin rằng Chúa Jêsus cứu tôi.” Điều đó tốt. Vậy còn Đức Thánh Linh thì sao? Tin rằng Ngài đã ban cho bạn Đức Thánh Linh; Ngài đã Hứa điều ấy với bạn. Về Sự Chữa lành Thiêng liêng [bằng phép lạ], hãy tin điều ấy; Ngài đã Hứa với bạn điều đó. Mọi một ân sủng cứu chuộc thuộc về của bạn; Chỉ uống, và uống, và lớn lên. Đó là tất cả. Mọi điều bạn có cần thì ở ngay trong bạn.

Khi các bạn nhận lãnh Đức Thánh Linh, mọi nhu cầu các bạn có ở giữa nơi đây và sự vinh hiển là ở ngay trong các bạn rồi. Các bạn cần không phải là đức tin. Các bạn có đức tin, nếu các bạn có Đức Thánh Linh, vì Ngài là đức tin của các bạn. Nhưng điều các bạn phải biết, là biết làm thế nào để sử dụng đức tin ấy. Hiểu tôi muốn nói gì chứ? Nếu thật sự hiểu làm sao dùng nó, điều mà tuần tới đây chúng ta sẽ cố gắng để giải thích, các bạn sẽ thấy một cách phong phú hết sức trên tất cả những điều các bạn có thể làm, hoặc - hoặc suy nghĩ về Chúa.

^{E-19} Xin chúng ta cầu nguyện. Kính lạy Cha Thiên Thượng của chúng con, Ngài thật tốt thay, đến nỗi Cha ơi, chúng con chỉ - chỉ biết cúi đầu để dâng cho Cha sự ngợi khen vì lòng nhân từ của Cha. Đôi khi tâm lòng chúng con thật đúng là đã bỏ đi khỏi chúng con. Thật chỉ cảm thấy vui mừng khi chúng con được thưa chuyện với Ngài, và biết rằng chúng con có thể có một - một sự trò chuyện với Ngài bất cứ lúc nào chúng con mong muốn.

Thật giống như máy điện thoại, cầm lấy ống nghe, gọi tổng đài, nói tiếp nó với bất cứ nơi nào qua các quốc gia... Điện thoại là một điều thật lạ lùng. Như nhà thơ đã viết, chúng con có một điện thoại Hoàng gia. Hạ đầu nghe xuống, hạ mình xuống trên đầu gối, và gọi Tổng đài Chúa Cứu Thế Jêsus, đã Phán rằng, **“Điều gì các người cầu xin Cha trong Danh Ta, Ta sẽ ban cho.”** Lúc ấy chúng con có thể nói tiếp với bất cứ điều gì. Tất cả ân sủng cứu chuộc là của chúng con, và chúng con rất vui mừng về điều ấy.

Giờ đây, Cha ơi, nguyện xin Ngài sẽ sửa soạn tâm lòng chúng con sẵn sàng ngay bây giờ với Thánh Linh Ngài, cho tâm linh chúng con được mềm mại để có thể hiểu được và hoà nhập vào Lời, và đem Lời đến với mọi người. Xin Đức Thánh Linh lấy từng Lời Đức Chúa Trời đặt vào trong lòng, mà ấy là Hạt giống. Xin cho nó mọc thành những cây cứu chuộc lớn, đem lại những bó lúa quý báu cho Thầy. Chúng con cầu xin bấy nhiêu điều trong Danh Đức Chúa Jêsus, Con Yêu Dấu Ngài, Đấng Cứu thế của chúng con. A-men!

^{E-20} Bây giờ, tôi xin chân thành cảm ơn các bạn về sự chịu đựng các bạn với tôi trong vài đêm giảng dạy dựa trên Lời này. Đêm mai giờ này, tôi bế mạc Buổi nhóm tối mai, nếu Chúa muốn. Và nếu có thể, các bạn sẽ ra về? Đến hết tối mai, bởi vì qua ngày hôm sau tôi phải khởi sự... Tôi sẽ bắt đầu nhanh chóng và sẵn sàng cho Buổi nhóm cầu nguyện xin chữa lành sắp đến.

Các bạn là một hội chúng rất tốt đẹp. Các bạn không nhiều về số lượng, nhưng Đức Thánh Linh ở với chúng ta và ban phước cho chúng ta. Tôi rất vui được làm việc với các bạn, và tôi cũng thấy dễ chịu vì các bạn đã để cho tôi có chút thì giờ vui thoả với các bạn và thông công quanh Lời.

Chị biết điều gì đang xảy ra không? Đây là điều tôi đang cố gắng làm, trước tiên để đẹp lòng Đức Chúa Trời. Khi Ngài thấy điều này, những chuông vui vẻ của Thiên đàng reo vang. Ngài ban cho chúng ta một Buổi nhóm cầu nguyện xin chữa lành lớn tuần tới, anh em hãy xem, khi Ngài thấy những tội nhân đang đến với thập tự giá.

^{E-89} Tôi cần nói một điều lúc này với, có lẽ thuộc viên của Hội thánh. Tôi không muốn làm tổn thương tình cảm của anh em. Tôi muốn nói với anh em một kinh nghiệm nhỏ bé đã xảy ra cách đây 2 tuần. Có một quý cô rất tốt đã đi đến một Giáo hội rất đáng phục. Đó chính là Giáo hội Giám Lý, một quý cô trẻ tuổi đáng mến. Cô ấy đã phải đi... Tôi luôn luôn nghi ngờ kinh nghiệm của phụ nữ, bởi vì cô chỉ đi vì cha mẹ cô đi. Cha cô là Chấp sự Hội thánh. Cô là đã học pi-a-nô, và là một người chơi pi-a-nô rất hay.

Có một thanh niên tốt ở đó, tôi nghĩ người này thật sự có Đức Thánh Linh. Và anh ấy đã yêu cô gái, và họ cưới nhau. Điều này đã xảy ra ở Louisville, Kentucky, chỉ cách đây không lâu hơn vài tuần. Vì thế -- cô gái... Tôi biết Mục sư rất tốt, và vân vân. Tôi hầu như nghi ngờ kinh nghiệm của người phụ nữ đó. Đây, thế đấy, chừng nào cô còn ở với mẹ cô thì cô bước đi trong đường lối khá tốt, nhưng cô gái đã có một đức tin tri thức. Hãy nghe cho kỹ, nào. Điều này nghiêm trọng; những linh hồn đang lâm nguy.

^{E-90} Và - và tôi ngạc nhiên. Tôi không phải là xét đoán cô ấy, nhưng tôi chỉ ghi nhận cách cô cư xử, không giống như một Cơ-đốc nhân lắm. Vì thế, cô dời chỗ ở khỏi những người lân cận thân quen để đến một chỗ khác ở đó Nhà thờ hầu như thuộc về thế gian. Hầu hết các bà không ăn mặc đúng đắn, những bộ đồ giống như những mảnh vải xé nhỏ ra, anh em biết đấy, “Ra ngoài sân cắt cỏ” (get out and mow the yard), và làm những việc như vậy. Không giống như quý bà thực sự.

Vì thế cô bắt đầu tự hỏi, “Bây giờ, nếu họ có thể làm điều đó và được chấp nhận, ô, họ thật đúng như mình nghĩ. Vậy tại sao mình không thể làm điều đó?”

Ồ, đừng bao giờ để điều đó đi vào tâm trí anh chị em. Anh chị em hiểu không? Điều gì đó ngây dại ở đây. Đức Thánh Linh chắc dạy khác hẳn, thưa các bạn.

^{E-91} Nhưng cô ấy đã bắt đầu. Thế đấy, cô bắt đầu lý luận. Bây giờ, khi con người có - có một linh hồn, linh hồn sẽ không tranh luận với Lời Đức Chúa Trời; Mà sẽ tin Nó. Nhưng tâm trí tri thức sẽ suy luận với Lời Đức Chúa Trời. Anh em nói, “Ồ, thôi được, điều đó có thể là sự cuồng tín. Tôi không biết có nên làm điều đó hay không... Hãy coi chừng. Điều đó đến từ Kinh thánh; Anh em tìm kiếm điều đó. Và linh hồn anh em, nếu có Đức Thánh Linh, sẽ tìm kiếm và thừa nhận nó.

E-86 Một tội nhân nữa trước khi tôi đi xa hơn một chút. Đức Chúa Trời ở cùng chị. Chị người Tây-ban-nha, Cầu xin Chúa ban phước cho chị. Có một...?... Cầu xin Chúa ban phước cho chị, quý bà người Tây-ban-nha ở trên đây. Cầu xin Chúa ban phước cho chị. Chào... Chúc vụ tuyệt vời mà Chúa ban cho tôi ở giữa người dân Tây-ban-nha. Nghe bài “*Gloria a Dios*” đó suốt đêm.

E-87 Bây giờ, điều chúng ta sẽ làm... Xin đừng một ai rời khỏi. Chúng ta hãy đứng thật sự tôn kính chỉ một lát.

(“*Tôi Nguyện Đến Liền.*”)

Trong khi chúng ta hát điệp khúc bài “*Tôi Nguyện Đến Liền*”. Các bạn không biết tôi, các bạn có thể chưa hề đến buổi nhóm. Điều này sẽ không cứu các bạn; nó sẽ giúp các bạn. Mời các bạn bước lên bục giảng đây, đứng ngay ở đây, để tôi nắm tay, và đứng ở đây và quay về phía hội chúng, cầu nguyện và tin nhận Chúa Jêsus như là Đấng Cứu Rỗi của chính mình. Chúng ta thật sự muốn điều đó không? Trong khi chúng ta hát bài “*Tôi Nguyện Đến Liền*”, xin mời những tội nhân muốn xưng nhận tội với Chúa Jêsus, bước ngay lên đây, trong khi chúng ta hát. Tốt lắm.

Tuyệt nhiên... (Mời các bạn đến đây ngay lúc này.)

Chỉ Huyết...

Kính thưa Chiên Con... (Ngay lối này.)

Mời các bạn đến ngay bây giờ, những người còn lại ai muốn đến, những tội nhân xưng tội, muốn tin nhận Chúa Jêsus lúc này? Ngài đã Phán, **“Nếu các người xưng Ta ra trước thiên hạ, Ta sẽ xưng người ra trước mặt Cha Ta và các Thiên sứ Thánh. Nếu các người xấu hổ vì Ta trước mặt thiên hạ, Ta cũng sẽ xấu hổ vì các người ở trên đó.”** Cầu xin Chúa ban phước cho chị.

Tuyệt nhiên... (Mời các bạn đến đây giờ này chỉ một lát.), *không cách chi bào chữa tôi,*

Chỉ Huyết...

Kính thưa Chiên Con, tôi nguyện đến liền!

E-88 Bây giờ, tôi muốn hỏi anh em một điều. Hãy nhìn những người bạn tội nhân đang đứng đây đầu cúi xuống. Họ đang cầu nguyện; Họ đang cầu xin Đức Chúa Trời tha thứ cho họ. Chắc chắn, Ngài phải tha thứ. Ngài phải giữ Lời Ngài. **“Phàm những kẻ Cha cho Ta sẽ đến cùng Ta, kẻ đến cùng Ta thì Ta không bỏ ra ngoài đâu.”** Đó là điều họ đã làm.

Cầu xin Chúa ban phước cho quý bà Tây ban nha trẻ tuổi này đang đến đây. Cầu xin Chúa ban phước cho chị. Chị có thể làm nhiều điều tốt trong đời, nhưng chị đang làm một việc đúng cảm nhất lúc này hơn bất cứ lúc nào trong đời để bước tới tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ.

E-21 Tôi nay, tôi muốn nói về một chủ đề mà tôi đã hứa với các bạn đêm qua: “*Nơi mà Tôi Cho Là Ngủ Tuần Đã Thất Bại.*” Và nếu tôi sai, xin Đức Chúa Trời tha thứ, và tôi cầu xin các bạn cũng sẽ bỏ lỗi cho. Nhưng tôi chỉ cố gắng để vạch ra những sự kiện này, để chúng ta có thể biết nơi... Nếu chúng ta biết chỗ chúng ta đã lỗi lầm, lúc ấy điều tốt nhất để làm là đi ngay trở lại đó và bắt đầu làm mới lại lần nữa, đến khi đúng hết cả. Chúng ta biết rằng có điều gì đó đã xảy ra.

Chúng ta lấy những người đi qua đất nước ngày nay, con người vĩ đại mà Đức Chúa Trời đã gọi đến cho chúng ta, Billy Graham, Jack Shuler, Oral Roberts, ô, Tommy Hicks, và ông Allen, và - và nhiều người ra đi trong vùng đất ngày nay đang có những cơn phục hưng lớn toàn quốc này. Tuy nhiên, có vẻ như không làm nên trò trống gì. Nó thật sự không thấm nhuần đúng nghĩa.

E-22 Một nhà Truyền bá Phúc âm nào đó... Tôi sẽ không gọi tên của ông ấy, bởi vì ông ta là một anh em rất tốt và nổi danh. Có lẽ ông ấy và tôi bước ra đây từ trong xe và đi đến chuyện nói về thần học, chúng tôi đã tranh luận như 2 chú gấu trúc nhỏ thân mật. Nhưng chúng ta sẽ... Nhưng tôi yêu mến con người này. Anh ấy là một anh em tuyệt vời, và là người hầu việc Đức Chúa Trời.

Nhưng anh ấy đã có một Buổi nhóm Phục hưng nào đó cách đây không lâu. Và nhiều người, chung quanh... và nhiều ngàn người, 10.000, 15.000 người, có lẽ hơn, đã đến và dâng tâm lòng họ cho Đấng Christ. Theo một sự nghiên cứu của điều ấy (lần theo dấu vết), họ đã tìm thấy trong thời gian một vài tuần lễ, họ đã không thể tìm thấy dù chỉ một chút, đơn thuần đếm trên đầu ngón tay ấy, những người vẫn còn tiếp tục đi nhóm.

E-23 Nơi mà tôi nghĩ nó là, thưa các bạn, anh em Cơ-đốc, là trước tiên... Có 2 điều mà chúng ta phải xem xét kỹ càng. Điều thứ nhất là một tín ngưỡng thuộc về lý trí, đức tin thuộc về lý trí. Và điều kia là một kinh nghiệm tái sanh. Một điều thì ở trong đầu, còn điều kia thì ở trong tim.

Ngày nay, dĩ nhiên, khoa học đã tìm ra ngược lại điều ấy cho đến năm vừa qua. Nhưng khi tôi đọc tờ báo Chicago, tôi đã bật thốt lên. Các bạn đều biết Kinh thánh chép, **“Vì hấn tưởng trong lòng thể nào, thì hấn quả thể ấy.”** Khi một người đã nghĩ ngợi trong lòng mình...

Bây giờ thì sao, khoa học đã nói, “Đức Chúa Trời đã pha trộn tất cả. Bởi vì không có những khả năng về tinh thần trong trái tim để mà suy nghĩ.” Nó chỉ là một cái bơm, để bơm máu, lọc dòng máu, đang đến xuyên qua ống mạch. Nhưng nói rằng, “Những năng lực về tinh thần, trí tuệ là ở trong cái đầu.” Nhưng các bạn đều biết, họ phải rút câu nói ấy lại bây giờ, và nói Đức Chúa Trời đúng.

Cách đây chừng 1 năm họ đã tìm ra rằng trong trái tim con người có một ngăn nhỏ, nhỏ xíu, mà ngay cả một tế bào máu cũng không có trong đó. Nó không có trong trái tim thú vật, chỉ có trong trái tim người. Họ đã tìm ra rằng đó là chỗ đã được sử dụng thuộc về linh hồn. Có bao giờ các bạn có một cái gì đó mà các bạn chỉ biết là nó sắp xảy ra, các bạn chưa thể suy ra, nhưng có điều gì đó thật sự mách bảo với bạn là dù thế nào đi nữa nó sắp xảy ra không? Các bạn tin điều đó trong lòng mình. Đó là điều gì ở dưới đây.

^{E-24} Khi Chúa Jêsus trở nên... Không bởi vì các bạn có thể là chính thống, bởi vì các bạn có thể giải thích tín ngưỡng của mình, điều đó thật sự không phải là điều Ngài muốn nói bởi con người phải được sanh lại. Khi một người... Nó không đòi hỏi nhiều đến trí năng, nhưng có điều gì xảy ra ở đây đã biến đổi người ấy. Nó đã thay đổi động cơ của anh ta. Nó đã thay đổi những ý tưởng anh ta. Nó đã biến đổi đời sống người đó.

Như tôi nói tới qua, người đó đã đi vào bên trong hành lang. Bức màn đã buông xuống quanh người ấy; người đó mỗi ngày sống cho Đức Chúa Trời. Gặp người ấy bất cứ nơi nào, bất cứ lúc nào, anh ấy vẫn còn lời chứng ấy trong lòng mình. Trong bất cứ thử thách nào anh ấy vẫn còn nắm chặt. Nó làm việc, bạn ơi. Tôi biết nó bởi kinh nghiệm.

^{E-25} Các bạn nhớ lại cách đây không lâu, khi tôi -- họ để tôi trong hàng người cầu nguyện xin chữa lành quá lâu và nó làm tôi kiệt sức trong khoảng 8 tháng. Họ đã làm gần như tất cả mọi thứ cho tôi. Và tôi... Những khái tượng... Các bạn cũng hiểu, và họ chỉ - chỉ để tôi ở lại quá lâu. Chúng ta sẽ giải thích chuyện đó sau, khi chúng ta đang nói về sự chữa lành.

Nhưng sự việc là, có người đã gặp tôi, nói rằng, “Này, Thầy giảng Branham.”

Tôi đáp, “Chào ông.”

“Thầy có giữ được niềm tin của thầy suốt thời gian đau ốm của thầy không?”

Tôi trả lời, “Không, nó giữ tôi.” Không phải là ý tưởng tôi nắm giữ hay không, mà là Ngài nắm giữ hay không. Nó là... công việc đã được làm xong.

^{E-26} Tôi nay chúng ta sẽ nói trên một chủ đề ở đây, tìm ngay trong sách Ê-phê-sô, nó là một điều rất nguy hiểm. Nó không phải để gọi đến - đến người chẳng tin; nó được công hiến, đây là, một cách trọn vẹn cho tín đồ.

Và bây giờ, tôi sẽ đọc từ câu thứ 3, chỉ một phần của chương 1, chương 1 của Ê-phê-sô:

thấy khác lạ. Tôi cảm thấy rằng tôi - tôi muốn trở nên một Cơ-độc nhân thật.”

Có người nào đó ở đây muốn nói, “Anh Branham ơi, tôi xưng nhận là Cơ-độc nhân...” Cầu xin Chúa ban phước cho anh, anh ơi. Tôi thấy anh giờ tay ở đó với vợ và con nhỏ của anh. Đức Chúa Trời ở gần anh, anh em của tôi.

Điều gì khiến anh giờ tay? Anh muốn tôi nói với anh ư? Đây là điều đó: Chúa Jêsus phán, **“VÍ BẰNG Cha, là Đấng sai Ta, không kéo đến, thì chẳng có ai được đến cùng Ta.”** Chính là Đức Chúa Trời. Đó là Đức Thánh Linh đang Phán với anh. **“VÍ BẰNG Cha, là Đấng sai Ta, không kéo đến, thì chẳng có ai được đến cùng Ta, và Ta sẽ làm cho người đó sống lại nơi ngày sau rốt.”**

Hãy nghe Chúa Jêsus nói gì về điều đó, các bạn là những người đã giờ tay lên. **“Ai (đại từ nhân xưng cho bất cứ ai) nghe Lời Ta mà tin Đấng đã sai Ta...”** Người đó làm gì? **“Nghe Lời Ta mà tin Đấng đã sai Ta, thì được (thì hiện tại đơn) Sự sống Đời đời, và không đến sự phán xét, song vượt khỏi sự chết mà đến Sự Sống.”**

^{E-84} Trong khi họ cầu nguyện, tôi muốn hỏi các bạn một điều. “‘Tội lỗi’ là gì, hả Anh Branham?” ‘Hút thuốc’, đó không phải là ‘tội lỗi’. ‘Phạm tội tà dâm’, đó không phải là ‘tội lỗi’. ‘Nói dối’, cũng không phải là ‘tội lỗi’. Đó là những ‘thuộc tính’ của tội lỗi. **“Chỉ có một thứ tội”,** và đó là **“tội không tin”**. **“Ai không tin thì đã bị đoán xét rồi!”** Giảng 3.

Bây giờ, bạn là người tin hoặc không tin. Nếu bạn nói, “Thôi được, Anh Branham, tôi bỏ uống rượu. Tôi...” Điều đó vẫn không có ý nghĩa đó, không có nghĩa anh em là một Cơ-độc nhân. Anh em hiểu không? Nếu nó là kết quả về sự tin vào Đức Chúa Jêsus... Điều đó là việc duy nhất bạn có thể làm, là tin; Và Đức Chúa Trời ban cho bạn Đức Thánh Linh như một sự xác nhận về đức tin của bạn. Bạn hiểu không?

^{E-85} Nhưng anh em không thể giờ tay lên với Đấng Christ trừ phi Đấng Christ -- hay Đức Chúa Trời đã phán với anh em. Và lúc đó hãy xem, suy nghĩ về điều đó, Tin lành Giảng 5:24, Chúa Jêsus Phán... Đó là Lời Ngài, không phải lời tôi. **“Ai nghe Lời Ta mà tin Đấng đã sai Ta, thì được Sự sống Đời đời, bởi vì tin đến Con Một của Đức Chúa Trời.”**

Thế thì nếu bạn tin thật sự, thì vấn đề tội lỗi đã chấm dứt. Bạn hiểu không? **“Sẽ không đến sự phán xét, song vượt khỏi sự chết mà đến Sự Sống.”** Đó là những gì Đức Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời đã Phán. Đó là kế hoạch cứu rỗi. **“Ai nghe Lời Ta mà tin Đấng đã sai Ta, thì (ngay bây giờ) vượt khỏi sự chết mà đến Sự Sống.”** Các bạn có thể tin không? Hãy giờ tay lên và nói, “Bây giờ, tôi tin. Chúa ôi, xin giúp đỡ cho sự không tin của tôi.”

có thật sự hết lòng hoạt động với Hội thánh của mình, và hoàn toàn đi theo nhóm của mình không?

Có một đám đông ô hợp đi lên với Môi-se, anh em biết, và nó gây rắc rối trong trại quân. Một đám đông lẫn lộn nam nữ... Những việc phi thường đã được thực hiện; những phép lạ đã được thi hành, và mọi người chạy đua vì điều đó. Có lẽ các bạn đi vào Hội thánh chỉ vì thấy người khác có quyền lực lớn và có ảnh hưởng; Các bạn nghĩ mình chỉ vào Hội thánh dựa trên cơ sở của điều đó. Bạn là một sự cản trở, bạn ơi. Hãy đến với Đấng Christ và thật sự để lòng mình đầy dẫy sự vinh quang và phước hạnh của Ngài.

^{E-82} Có tội nhân nào ở đây tối nay chưa bao giờ xưng tội, chưa hề tin nhận Đức Chúa Jêsus, và muốn được nhớ đến trong lời cầu nguyện ngay bây giờ không? Mời bạn giơ tay lên. Và bằng cách đó... Cầu xin Chúa ban phước cho bà. Cầu xin Chúa ban phước cho chị. Còn ai khác không? Cầu xin Chúa ban phước cho ông. Xin Chúa ban phước cho ông. Tốt lắm.

Tội nhân khác muốn giơ tay và nói, “Hãy nhớ đến tôi, Anh Branham ơi. Tôi hoàn toàn tin những gì anh nói là sự thật, và tôi luôn biết có điều gì sai trật ở đâu đó. Tôi đã xem người ta tuyên bố là Cơ-đốc nhân, và tôi thấy rất nhiều sự giả vờ.” Cầu xin Chúa ban phước cho ông, tôi thấy ông giơ tay lên. Cầu xin Chúa ban phước cho cháu, tôi thấy cháu giơ tay lên. Cầu xin Chúa ban phước cho chị; Tôi thấy chị giơ tay lên. Tôi thấy bàn tay của anh phía sau đó, vâng, người anh em của tôi.

Nói rằng, “Tôi đã thấy Giáo hội thế nào rồi; Tôi biết có điều gì đó; Bây giờ tôi hiểu. Đó không phải là lỗi của Đức Chúa Trời. Nhưng tôi muốn là loại Cơ-đốc nhân mà anh đang nói về. Tôi muốn một đời sống yên lặng, bình an thật, Anh Branham à. Tôi muốn điều gì đó giáng xuống trong lòng để giữ mình khi những cơn bão tố khắc nghiệt chống lại tôi. Tôi muốn biết có sự bình an trong tâm hồn; Tôi có thể bước đi bình tĩnh yên lặng, ngay cả qua dưới những trùng bóng sự chết. Và tôi muốn anh nhớ tôi tối nay. Anh Branham ơi, trong lời cầu nguyện.” Tôi sẽ làm điều đó, anh chị em yêu dấu của tôi.

^{E-83} Đức Chúa Trời thấy bàn tay của các bạn. Thấy điều đó -- không khá tốt với tôi để hiểu điều đó, nhưng Đức Chúa Trời thấy nó. Anh em biết có 8 hay 10 bàn tay tội nhân giơ lên. Có ai khác ở đây muốn giơ tay lên và nói, “Xin nhớ cầu nguyện cho tôi một lời, Anh Branham ơi, tôi đến như một tội nhân.” Cầu xin Chúa ban phước cho chị. Cầu xin Chúa ban phước cho anh. Tôi thấy anh ở phía sau cột đó. Cầu xin Chúa ban phước cho anh, người anh em của tôi.

Người nào khác nói rằng, “Xin nhớ cầu nguyện cho tôi một lời, Anh Branham ơi, tôi... Vì lý do gì không biết hay nguyên do khác mà tối nay tôi

Ngợi khen Đức Chúa Trời, Cha Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, Ngài đã xuống phước cho chúng ta trong Đấng Christ đủ mọi thứ phước thiêng liêng ở các nơi trên trời; Trước khi sáng thế, Ngài đã chọn chúng ta trong Đấng Christ, đặt làm nên thánh không chỗ trách được trước mặt Đức Chúa Trời, Bởi sự thương yêu của Ngài đã định trước cho chúng ta được trở nên con nuôi của Ngài bởi Đức Chúa Jêsus Christ, theo ý tốt của Ngài, Để khen ngợi sự vinh hiển của ân điển Ngài đã ban cho chúng ta cách nhưng không trong Con Yêu Dấu của Ngài! Ấy là trong Đấng Christ, chúng ta được cứu chuộc bởi huyết Ngài, được tha tội, theo sự dư dật của ân điển Ngài,

Vậy thì, một cách lột tả hay, tôi mong rằng không những nó chỉ ở trong ân điển của Đức Thánh Linh để làm cho các bạn hiểu được những gì tôi thấy ở đây, và áp dụng nó với Giáo hội Ngũ Tuần.

Nhưng các bạn để ý trong câu 1 ở đây không:

Phao-lô, một Sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ theo ý muốn Đức Chúa Trời, gởi cho các Thánh đồ... (không gởi cho thế gian bên ngoài. Sách này là gởi cho các Thánh đồ. Trong từ “Thánh đồ”, chữ “thánh” đến từ “sự thánh hoá”, hoặc “người được nên thánh”)... **cho các Thánh đồ ở thánh Ê-phê-sô, và những người trung tín ‘trong’ Chúa Cứu Thế Jêsus: ...”**

Thấy rõ nó được gởi cho ai chứ? Không phải cho người ngoài, nhưng cho các Thánh đồ ở thành Ê-phê-sô.

Nếu các bạn lưu ý trong sách Cô-rinh-tô... Ô, quả thật một thời gian tuyệt vời Phao-lô đã ở với những người Cô-rinh-tô này. Hết thấy họ đang tìm kiếm để thỉnh cầu sau những ân sủng lạ lùng, và những ân sủng thuộc linh. Phao-lô đã phải nói với họ như với con cái. Nhưng khi ông ấy đến với -- Hội thánh Ê-phê-sô, ông nói với họ trong một cung cách khác. Hội thánh Ê-phê-sô, họ là một Hội thánh Phúc âm vững chắc.

^{E-27} Bây giờ, ông ấy đang giảng ở đây về những gì Đức Chúa Trời đã làm cho chúng ta trước khi sáng thế. Giờ đây, tôi ý thức rằng tôi đang nói với cả những người Canh-vin và Ác-mi-ni-út. Tôi là một Canh-vin lâu như Calvin đã ở lại trong Kinh thánh, rồi sau đó tôi là một người Ác-mi-ni-út. Tôi tin vào - vào ân điển của Đức Chúa Trời để giữ người tin. Nhưng mà tôi tin rằng người tin Chúa phải có đủ ân điển Đức Chúa Trời để ở lại với Ngài.

Tôi tin vào sự bảo đảm của Hội thánh. Tôi tin Hội thánh -- Hội thánh có sự an ninh. Nếu các bạn ở trong Hội thánh, các bạn được bảo an với Hội thánh miễn là bạn ở trong Hội thánh. Hãy ở trong. Đừng đi loanh quanh, bị lẫn lộn bởi mọi thứ. Hãy ở lại trong Chúa Cứu Thế Jêsus.

Đức Chúa Trời đã định trước rằng Hội thánh sẽ hiện ra trước Ngài thánh khiết, không chỗ trách được, không có tí vết hoặc nhăn nhoe. Không có vấn đề bạn làm điều ấy hay tôi làm. Đức Chúa Trời sẽ có một Hội thánh không có tí vết hoặc vết nhơ. Tôi tin rằng tất cả chúng ta sẽ có ở đó. Nhưng mỗi người chúng ta phải tìm ra sự cứu chuộc cho riêng mình với sự kính sợ và run rẩy.

^{E-28} Nhưng nếu chúng ta chỉ đi trở lại để tìm ra khi Đức Chúa Trời tạo nên con người đầu tiên của Ngài, Ngài đã dựng nên con người theo hình ảnh chính Ngài. Đức Chúa Trời là một Thần Linh, bởi vậy Ngài phải làm con người thần linh.

Lời đã được dùng tại đây trong câu thứ 5 của “sự định trước”, “tiền định”, nó không phải là một từ ngữ tốt lắm cho người Truyền bá Phúc âm hoặc một Thầy giảng để dùng, vì nó có phần nào khiến người ta nhầm lẫn khi các bạn nói “sự định trước”. Sự định trước nói -- nhìn lại sự biết trước; Sự biết trước nhìn vào nơi đến. Sự định trước đi trở lại với sự biết trước; sự biết trước đi đến nơi định trước.

Nói cách khác Đức Chúa Trời không Phán rằng, “Bây giờ, ta sẽ làm người này thế này, và Ta sẽ làm người này thế kia.” Nhưng đề là Đức Chúa Trời, Ngài đã phải biết sự kết thúc từ lúc có sự khởi đầu. Vậy, để biết trước điều đã biết, Ngài có thể Phán, **“Điều này sẽ xảy đến, và điều kia sẽ xảy ra,”** vì Ngài là Đức Chúa Trời và đã biết tất cả nơi nào mọi điều sẽ được sắp đặt. Vì vậy, Ngài đã có thể định trước những điều chắc chắn cho những lứa tuổi nào đó. Các bạn tin vậy chăng? Đó là - là Kinh thánh đích thực.

^{E-29} Và bây giờ, trong lúc tôi ở ngay trên chủ đề này, chúng ta hãy lấy câu này thật kỹ lúc này, **“Vì các sự ban cho và sự kêu gọi của Đức Chúa Trời chẳng hề đổi lại được bao giờ.”** Chúng là sự biết trước của Đức Chúa Trời. Các bạn có thể không làm một cánh tay cao hơn hoặc thấp hơn một tấc. Các bạn đã không thể lấy - lấy ý nghĩ, không thể thêm vào một in-sơ (tắc Anh) cho cánh tay của các bạn, hay đúng hơn, cho tượng của mình. Nhưng có Đức Chúa Trời đang biết trước và đã tạo nên các bạn thật đúng những gì Ngài muốn các bạn là. Ngài đã tạo nên các bạn. Ngài đã đặt để và ban cho bạn một địa vị.

Nếu mọi người... Tôi nói với các bạn điều tôi thích. Tôi thích người ta giữ nguyên bản chính. Tôi không thích người ta giả bộ một người nào khác, các bạn thì sao? Tôi thích... có rất nhiều điều đó hôm nay trong thế giới: các diễn viên. Các bạn đều biết từ ngữ “Pha-ri-si” có nghĩa là “diễn viên”. Ngày nay chúng ta có rất nhiều diễn viên, những người ấy đang cố gắng để hành động như một người nào khác, đang cố gắng để giả bộ một người nào khác. Người ta sẽ yêu mến bạn nhiều hơn nếu bạn chỉ là chính bạn. Họ sẽ biết nhiều hơn, làm thế nào để lấy lòng các bạn.

chuyển chút nào, có thể cầu nguyện, và đứng đó chờ. Sau một lúc, đến lượt bà ấy đến gần.

Người đàn bà đó bước ra. Cô bé theo sau đến gần nắm lấy tay tôi. Cô bé nói, “Mẹ ơi, nhìn đây này.” Cô bé bắt đầu giơ chân lên, và mẹ cô bắt đầu khóc, rủ người xuống. Bà nói, “Anh Branham ơi, tôi biết nó sẽ xảy ra. Tôi thực sự biết nó sẽ xảy ra.” Bà nói, “Tôi tin hết lòng.”

Tôi nói, “Cháu bé làm sao thế?”

Bà nói, “Nó bị liệt cả hai chân.”

Đấy, nó đấy. Anh em đấy. Thấy không? Cô bé đã đến cách thích đáng. Cô đến một cách sợ sệt Đức Chúa Trời, tin Đức Chúa Trời, bước đến gần với sự tôn kính Đức Chúa Trời, tin Lời Hứa của Ngài.

Chỗ một người đàn bà bà nhỏ bé thánh thiện thật sự, hoàn toàn bị dạy dỗ sai trật, đi ngang qua bục giảng, tôi thậm chí không thể cầu nguyện cho bà ấy. Người đàn bà nghĩ mình ở trong Thánh Linh. Bà ở trong xác thịt. Nhưng dĩ nhiên, bà ta đã ở đó, bà ấy nên ở lại... Cho thấy những gì có ở trong Thánh linh, kết quả của nó chứng minh nó là gì. Khi anh em đến với Đức Chúa Trời, anh em phải đến một cách nghiêm trang, lạnh mạnh, tin tưởng và cầu xin. Thế thì nếu Đức Chúa Trời chữa lành anh em, chắc chắn lúc đó anh em giơ tay lên và ngợi khen Ngài. Đúng thế.

Người đàn bà nhỏ bé ấy bước xuống đó ôm chặt cô bé, người cha đang chạy ra giữa hội chúng. Ông ấy nói, “Thưa Anh, tôi là tội nhân đã nhiều năm rồi, còn vợ tôi là Cơ-độc nhân. Tôi có thể tìm thấy Chúa Jêsus ngay bây giờ không?”

Tôi đáp, “Được, anh ơi; Chỉ quì gối xuống ngay đó.” Đúng thế.

^{E-80} Đấy, đó là cách chúng ta cần cho một buổi nhóm. Chẳng đúng sao? Điều gì đó lạnh mạnh, vững chắc, và tuyệt hảo, đó là loại Hội thánh chúng ta cần. Anh chị em sẽ không bao giờ hổ thẹn về Hội thánh đó. Anh chị em sẽ bước đi thẳng tới. Nếu Tổng thống đang ngồi đó, anh chị em có thể sung sướng biết rằng mình có Tổng thống nước Mỹ ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời Toàn Năng trong sự hội họp của anh em. Chẳng phải thế sao? Chắc chắn là vậy. Đó là cách chúng ta cần làm, không miễn cưỡng nói nghịch với nhau, nhưng yêu thương nhau như Đấng Christ đã vì Đức Chúa Trời yêu chúng ta.

Mời chúng ta cầu nguyện một lát. Ngay trước khi cầu nguyện... Tôi có một đêm nữa tôi muốn nói với anh em, tối mai, dựa trên sự việc quan trọng chân thật xảy ra trên tấm lòng của chúng ta. Tôi muốn nói với anh em về sự ngược đãi Chúa Jêsus và những kết quả, điều xảy ra với sự ngược đãi Chúa Jêsus. Cố gắng đến nếu có thể được. Dẫn theo với anh em người nào đó.

^{E-81} Giờ này, trong khi anh chị em ở đây cúi đầu, và tôi tin tất cả các Cơ-độc nhân đang cầu nguyện, tôi muốn trích dẫn Lời với anh chị em. Anh em

lỗi với Đức Chúa Trời và nói, “Đức Chúa Trời ôi, con đứng đây. Con chẳng có gì hết để dâng cho Ngài ngoài đời sống con. Nhưng Chúa ôi, con cầu xin Ngài cho con sống để - để con sẽ tìm thấy ân điển trong mắt Ngài.” Điều đó... Bây giờ, anh em đang đến, đến khá gần Nước Đức Chúa Trời. Đúng thế. Vậy thì anh em sẽ thấy một Buổi nhóm cầu nguyện xin chữa lành thật sự.

Khi anh em đến gần với Bàn thờ (bên tòa giảng), đừng đến nói, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời. Con đã nhận lãnh Đức Thánh Linh cách đây 40 năm. Ngợi khen Chúa. Ha-lê-lu-gia! “Điều đó chẳng tốt đẹp gì cả. Hừm. Sa-tan không quan tâm chúng ta nói nhiều như thế nào. Sự việc là bước đến gần với sự bảo đảm thật trong lòng anh em, rằng anh em biết mình đang đứng chỗ nào.

^{E-78} Cách đây không lâu tôi kinh ngạc về một người đàn bà nhỏ bé ở dưới đi đến bục giảng. Có 2 người với nhau. Một người đi qua và tôi nói, “Chào chị.” Và...

Nên nhớ, tôi tin vào mọi sự diễn biến thuộc linh. Vâng, thưa quý vị. Tôi đã nhận lãnh phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, và tôi biết mình đang nói về điều gì.

Họ đi xuống hàng. Bà trẻ tuổi đến gần hàng người cầu nguyện, và bắt đầu nhảy múa chung quanh thật nhanh. Và tôi đã nói, “Mời chị đứng yên để tôi có thể nói với chị.” Và tôi... Lúc đó chị ta không thể đứng yên được, và cứ nhảy chung quanh.

“Thôi được,” tôi nghĩ: “Mình sẽ thử với người tiếp theo.” Tôi đến với người kế tiếp; Tôi đã cố gắng giữ tay chị ta. Tôi nói, “Tôi muốn nói chuyện với chị một chút.” Lúc đó chị bắt đầu nhảy vòng quanh.

Tôi nói, “Ồ, tôi thích điều đó. Rất đẹp.” Tôi biết Mi-ri-am đã nhảy trong Đức Thánh Linh. Tôi tin điều đó. Vâng, thưa quý vị. Nhưng có những lần vì mọi thứ. Anh em hiểu không? Khi anh em đến gần đây, đến nghiêm trang trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Đến với một tấm lòng được bảo đảm hoàn toàn rằng Đức Chúa Trời sẽ giữ Lời Ngài, và tan chảy chính mình anh em bởi Đức Thánh Linh.

Người đàn bà nhỏ bé đó, tôi không thể thậm chí... Tôi không biết điều gì đã xảy ra. Một trong 2 người đó, tôi chắc chắn bị bệnh ung thư; Chị ấy chắc chắn sắp chết chết tới nay. Nhưng chị ấy thật sự không muốn đứng yên; Anh em không thể tìm thấy một nơi nào. Anh em hiểu không? Bởi vì người đàn bà đã được dạy dỗ sai trật, không nghi ngờ gì, một con người rất tốt.

^{E-79} Đứng ở đó có một bà nhỏ bé... Lúc ấy là một tín hữu Ngũ Tuần. Đây một người đàn bà nhỏ bé đứng đằng sau tôi thuộc về một giáo phái chúng ta gọi là hình thức, đang đứng phía sau đó với một cô bé. Nó không đi

Đức Chúa Trời thúc giục ngày mà những người đàn ông và phụ nữ sẽ thật đúng những gì họ có. Nếu tôi nghịch với Đấng Christ, tôi sẽ đứng ở đây tới nay đang nói chống nghịch Ngài. Tôi sẽ không có thì giờ dành cho Ngài. Lúc ấy tôi sẽ đọc diễn văn chống nghịch Ngài. Nhưng bản chất tôi yêu Ngài và tôi tin cậy Ngài, đó là tại sao tôi đứng đây đang cố gắng để có được mọi người tin Ngài, bởi vì tôi tin Ngài.

^{E-30} Vì vậy, khi người ta tuyên bố là những Cơ-độc nhân, hoặc giả bộ như Cơ-độc, hoặc cố gắng để hành động như họ là Cơ-độc nhân, khi lắng lòng mình xuống, họ không có sự bình an của Đức Chúa Trời, các bạn chỉ trở thành một diễn viên. Và, các bạn biết không, người ta thật sự biết như vậy. Người lân cận biết rằng bạn chỉ hành động cách ấy. Chắc chắn vậy. Nó thấy bạn nổi điên, không kiểm chế, và đập con chó chạy quanh nhà, và la hét chống mình, và cho anh ta nằm dưới giường khi anh ta vào. Và bạn làm những điều tương tự với... Thế nào, người ta biết đó không phải hành động Cơ-độc. Một cách chắc chắn.

Khi bạn thật sự được cứu rồi, Ngài biến đổi bạn. Bạn không cần phải hành động; Bạn cứ hành động tự nhiên. Bạn thật đúng là chính mình. Nhưng Đức Chúa Trời đã thấy trước, đã sắp đặt, và thiết lập những điều chắc chắn để xảy ra. Cho nên, Ngài đã có thể lấy những Tiên tri với ân tứ hiểu biết và cho họ thấy trước điều gì sắp xảy ra. Họ có thể nói điều ấy, vì đó là Lời hiểu biết mà Đức Chúa Trời ban cho Tiên tri của Ngài. Người nói trước khi nó ứng nghiệm, bởi vì Đức Chúa Trời biết tất cả mọi sự.

^{E-31} Do đó, biết... một người nào đó... Bây giờ, điều đó có khả năng mang đến câu hỏi trong tâm trí của các bạn về Sa-tan trong buổi ban đầu. Vì cách đây không lâu có người hỏi tôi rằng, “Sa-tan không phải là một ‘kẻ sáng tạo’ sao?”

Tôi đáp, “Không, thưa ông. Đức Chúa Trời là Đấng Sáng Tạo duy nhất. Chỉ có một Đấng Tạo Hóa là Đức Chúa Trời”

Ông ta nói, “Thôi được, thế thì làm thế nào đã từng có điều ác ở đây, nếu Sa-tan đã không tạo ra nó?”

Tôi đáp, “Điều ác không là một sự sáng tạo. Điều ác... Sa-tan không thể tạo ra, nhưng nó có thể làm hỏng những thứ mà Đức Chúa Trời đã tạo nên.” Thấy không?

Nó không phải là một kẻ tạo dựng. Đức Chúa Trời là Đấng Sáng Tạo, nhưng Sa-tan phá hoại điều gì Đức Chúa Trời đã dựng nên. Đức Chúa Trời đã tạo dựng điều tốt lành, còn Sa-tan đã làm nó thành điều xấu. Thật giống như bất cứ tạo vật nào khác, nó đã bị xuyên tạc; Nó không đúng.

Nếu trí óc, con tim và tất cả, không hoà đồng với Lời Đức Chúa Trời, tin rằng Ngài cũng là Chúa Jêsus đã sống lại từ cõi chết, và bình an trong tâm hồn các bạn, tuy nhiên các bạn thuộc về Giáo hội, thì hãy cẩn thận; Các bạn có khả năng có một tâm trí bị bóp méo thay vì là một tâm hồn

được biến đổi. Điều ấy khó khăn, và vất vả, nhưng là điều tốt. Tôi -- tốt hơn là tôi giải quyết nó ở đây lúc này, hơn là chờ đợi cho tới khi tôi ‘xuống sông’ [chết] (I--I’d rather have it straightened out here then to wait till I come down to the river).

E-32 Tôi đã cầu xin Ngài khi tôi đã đi vào chức vụ, tôi nói, “Lạy Đức Chúa Trời, nếu có bao giờ con bị lạc lối, Ngài hãy làm cho ngay thẳng đường con. Con không muốn điều rắc rối khi con xuống sông sáng nay. Sẽ là một ngày khủng khiếp. Khi những ngọn sóng đang hung hăng nghịch lại linh hồn con, và con biết mọi hy vọng tiêu tan, những sợi chỉ mỏng manh cuộc đời đang đứt, con không muốn rắc rối. Con hy vọng làm một ông già vào lúc ấy.”

Dòng họ Branhams, thường thường khi bắt đầu già, họ bị tê liệt, run rẩy. Và khi tôi sẽ có... thích được sống để nhìn xem ngày mà tôi già đến nỗi tôi không thể giảng Phúc âm nữa, tôi không muốn phải ở lại lâu hơn chút nào. Tôi sẽ thích đi tiếp đến cuối con đường, nhìn trở xuống xuyên suốt bụi cây tầm xuân, từng ngọn đồi tôi đã đến; xem những dấu chân, biết rằng mình đang đứng ở cuối dòng sông, sẽ không lâu cho đến khi tôi sẽ đi qua...

E-33 Chà. Tôi thích quỳ gối trên cát, cởi bỏ mũ bảo hiểm của sự cứu rỗi, mở giáp che ngực, cầm lấy Gươm thần thuộc và lấp nó lại trong vỏ vĩnh cửu, và đưa 2 tay lên nói, “Lạy Cha, xin gọi ra chiếc phao cứu sinh. Sáng hôm nay con đang về nhà.” Đúng vậy.

Tôi tin chắc Ngài sẽ ở đó. Nếu tôi trung tín với Đấng Cứu Thế, tôi sẽ nắm lấy Bàn Tay dẫn dắt của Ngài dẫn dắt chúng ta qua dòng sông sự chết, để hát bài ca mới dịu êm của Thiêng đàng. Tôi tin chắc Ngài sẽ gìn giữ kẻ tin Ngài. Đúng vậy.

Đa-vít đã nói rằng, “Đúng thế, dầu khi tôi đi trong trùng bóng chết, tôi sẽ chẳng sợ tai họa nào: vì Chúa ở cùng tôi, cây trượng và cây gậy của Chúa an ủi tôi.”

E-34 Đức Chúa Trời đã thấy trước, Ngài đã định trước một Hội thánh hiện ra trước mặt Ngài. Lúc này, tôi mới vừa có liên tiếp 2 đêm rồi -- 2 buổi tối, đêm thứ 3 là sự sắp đặt của Chúa... Tôi tin vào sự cải chánh đầu tiên; Luther đã đứng ra giảng sự xưng công bình bởi đức tin, bản chất sự cải chánh thứ nhất từ những thời kỳ tăm tối, 1.500 năm của những thời đại tối tăm. Nhiều Cơ-độc nhân anh em và dân sự đã đọc lịch sử vân vân, đều biết đó là những gì.

Lúc ấy Luther, là người của Đức Chúa Trời lúc bấy giờ, bước ra để mang đến Sự điệp. Nó là một kiểu mẫu trong đồng vắng. Israel đã có một Trụ Lửa, một cột Trụ bằng Lửa, họ đã theo nó ngày đêm. Khi Trụ Lửa ấy dừng lại, dân Israel đã cắm trại bên dưới Lửa ấy, Ánh Sáng ấy. Họ đã ở lại đó cho đến khi Trụ Lửa dời đi, và Israel đã di chuyển với Lửa. Như Ngài

với con cái Ngài như thế nào và anh em đang làm gì, cho đến nỗi Cha Phán rằng, “Ta đã tìm thấy ân điển trong người đó lúc này. Ta sẽ mang nó lên đây trước dân sự.”

Người đó sẽ không phải nói với dân sự, dân sự sẽ biết bằng những gì người đang làm và qua đời sống của người ấy mà Đức Chúa Trời đã thực hiện điều đó. Sự làm chứng của anh em đôi khi cũng tốt, nhưng đời sống anh em nói nhiều hơn, anh em biết đấy, lời chứng anh em không có ảnh hưởng nhiều. Đúng thế. Đời sống là điều được kể đến. Anh em tin điều đó không?

E-76 Tôi tin ngày hôm nay chính chúng ta đã đặt tên cho mình; Chúng ta đã dừng dừng; Và đã cư xử lãnh đạm với người lân cận của mình. Đôi khi chúng ta reo hò, “Ồ, những tín đồ Báp-tít hình thức lạnh lùng già cỗi, và nhóm người Ngũ Tuần này, họ thuộc về Nhà thờ Đền tạm ở dưới đây; Người theo Giáo hội Bốn Phương, họ chẳng là gì cả.” Người muốn làm điều này, người thì muốn làm điều kia, thật là đang làm ồn ào. Anh em ơi, mỗi một người đã chịu phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, hay ít nhất họ tuyên bố điều đó, và có cùng chứng cứ để chứng minh điều đó. Đúng thế.

Thế đấy, những gì chúng ta cần ngày hôm nay là một đời sống hiến dâng, ở đó anh em phải không nói gì, Đức Chúa Trời nói trong chỗ của anh em và Ngài chứng minh rõ ràng anh em là gì. Đúng thế. Huyết Đức Chúa Jêsus Christ tẩy sạch chúng ta khỏi mọi sự gian ác, rồi chúng ta có sự thông công với nhau, Huyết làm chúng ta tinh sạch và thánh khiết.

Chúng ta sống với mục đích để có thể bước đến gần với -- bất cứ giáo phái nào, Giáo hội nào, hay bất cứ điều gì, nói rằng, “Chào người anh em của tôi.” Không đạo đức giả, người ấy có thể biết điều đó, nhưng với một tấm lòng chân thật, mà nói rằng, “Ngày hôm nay anh và Chúa như thế nào, anh em yêu dấu ơi?” Giống như thế, và bước đi, nói chuyện với người đó, và có sự thông công với người đó, đó là cách. Đó là khi anh em đang có muối.

Anh em không thể làm điều đó, chỉ đang làm trò. Nếu anh em làm điều đó, anh em là kẻ đạo đức giả. Chỉ thế thôi. Nếu anh em làm điều đó chỉ vì anh em biết đó là thi hành chức vụ, anh em không làm nó chút nào. Hãy ở lại với Đức Chúa Trời cho đến khi điều đó ở trong lòng anh em để làm thế, rồi lúc ấy hãy đến ngay với Đức Chúa Trời. Anh em tin điều đó không?

E-77 Tôi tin điều đó hết lòng và tôi nghĩ đó là chỗ Hội thánh đã thất bại. Tôi nghĩ chúng ta đã thất bại để mang lại tình yêu thương ở giữa chúng ta, và mang sự tương giao giữa những nhóm, và những sự việc như thế. Chúng ta đã cố gắng để đẩy chính chúng ta vào điều gì đó mà Đức Chúa Trời không quy định. Và tôi tin rằng nếu chúng ta chỉ bước đi trở về lại đường

Ma quỷ không cần để ý bạn la hét nhiều thế nào. Nó không bị nặng tai, nhưng chắc chắn nó biết được đức tin nằm ở đâu. Đó là một điều duy nhất sẽ làm nó bị lay chuyển.

^{E-73} Chúa Jêsus đã có sự xúc dầu lớn nhất so với bất cứ người nào trên quả đất. Đúng thế không? Ngày nọ Ngài đã đi vào Đền thờ; Họ trao cho Ngài quyển Kinh thánh. Ngài lật nó lên trong bàn tay. Ngài ngồi xuống và đọc trong sách Ê-sai, nơi có chép, **“Thần của Chúa ngự trên Ta để giảng về Năm Vui Mừng,”** và vân vân... “Năm Các Lễ Hội Lớn”. Rồi Ngài cuộn quyển Kinh thánh lại, chuyển giao nó và ngồi xuống, và những Lời quý báu từ miệng Ngài tiếp tục nói ra, sự xúc dầu lớn nhất đã từng có trong thế gian, trên Đức Chúa Jêsus Christ.

Ồ, đôi khi chúng ta có... Những tín đồ Giám Lý chúng ta có sự nhầm lẫn não động với sự xúc dầu. Não động không phải là sự xúc dầu. Không, không. Tôi đã thấy những nơi có rất nhiều tiếng ồn, và không có đủ đức tin để chữa trị một cái răng đau. Thấy không? Anh em phải đến với Cha một cách nghiêm trang. Anh em phải biết một cách chính xác nơi mình đứng. Đúng vậy.

^{E-74} Cách đây không lâu, ở Nam Phi, nơi mà tôi đã chịu đựng thách thức... Tốt hơn, anh em nên cẩn thận những gì đang làm khi bước vào trong các quốc gia của họ. Các thầy mo và các thứ đứng đó ngăn trở và thách đố Chúa Jêsus. Tốt hơn, anh em nên biết nói năng về vấn đề gì khi vào trong sự hiện diện của họ. Đúng vậy. Bởi vì, anh em ơi, họ làm điều đã làm rồi. Đúng thế.

Bước đi qua lửa, những cái xương kêu lách cách, và tất cả mọi thứ khác, họ tự cắt da thịt và lấy một thanh kiếm đâm xuyên thẳng qua họ như vậy, hà hơi nước giữa các thanh gươm, và rút nó ra mà không rơi một giọt máu, họ tự làm cho đau đến điên đảo, tiếng la của họ kêu gào đến cực điểm, cho đến khi họ sẽ lấy một cây kiếm lưỡi cong và chạy thẳng như thế này, và họ tự đâm thẳng lên xuyên qua mũi, rút ra ngay mà không chảy một giọt máu. Bước đi theo vòng tròn như vậy, đi qua lửa, gõ ly leng keng, nằm trên bàn chông, và tất cả mọi thứ khác. Tà đạo? Phải, quyền lực ma quỷ. Đúng vậy.

Nhưng mà, anh em ơi, chuyện đó không liên quan gì với Chúa Jêsus. Nhưng hãy nhìn xem chúng đến giờ phút cuối cùng, khi Chúa Jêsus Christ được đưa đến phía trước nó. Mọi quỷ biến đi. Tôi không bao giờ nhìn thấy điều đó thất bại, và anh em cũng sẽ không bao giờ. Đúng thế.

^{E-75} Hãy bước đi gần gũi với Đức Chúa Trời, anh em ơi, đi vào trong Nơi Chí Thánh. Hãy đi vào và sống trước mặt Đức Chúa Trời trước Đức Thánh Linh, nhận lấy Sứ điệp của Ngài ngày này sang ngày khác, anh em đang tiến lên trong Nước Thiên đàng của Ngài như thế nào, anh em đang đối xử

đã làm nó trong thiên nhiên cho Israel, Ngài đã hoàn tất nó trong mặt thuộc linh cho Hội thánh.

Martin Luther, người đầu tiên thấy Trụ Lửa, đã di chuyển ra và -- đã tiếp tục di chuyển với Sứ điệp này, **“Người công bình sẽ sống bởi đức tin.”** Ông đã giảng Sứ điệp đó, và nhiều người đã theo ông. Nhưng lỗi lầm Luther đã làm, là ông đã tổ chức một Giáo hội. Ông đã làm tất cả mọi điều để trở thành giáo phái Lu-the, và đó là chỗ mà ông đã phạm sai lầm.

^{E-35} Tôi có sự kính trọng sâu sắc dành cho mọi tổ chức. Tôi nghĩ chúng ta đều tốt cả, mỗi một người của họ. Tôi sẽ không nói chuyện chống lại họ bởi vì tôi có nhiều người anh em tốt đẹp trong mỗi tổ chức của họ. Không bao giờ trên bục giảng, dưới những khẩu tượng, tôi từng thấy Đức Thánh Linh thách thức bất cứ ai và bảo rằng họ ở trong Giáo hội sai lạc. Tôi không bao giờ làm chuyện đó.

Ngài sẽ nói với họ thật đúng chính xác họ thuộc về loại Giáo hội gì và - và những điều khác như vậy. Nhưng Ngài chưa khi nào thách thức đức tin của ai, và nói các bạn thuộc về Giáo hội sai lạc.

^{E-36} Để ý, bây giờ dưới sự cải cách đầu tiên là Luther. Sau đó ông đã tổ chức và tạo nên Giáo hội Lu-the. Trụ Lửa bắt đầu di chuyển, nhưng tín đồ Lu-the không thể di chuyển bởi vì họ thật sự đã có những tài liệu đã thảo ra, “Chúng tôi tin điều này và đó là điều ấy.” Khi Đức Chúa Trời cho thấy những sự mặc khải mới, những tín đồ Lu-the không thể chuyển động.

Cũng đã có một người tên là John Wesley, đã thấy khẩu tượng, Trụ Lửa đang di chuyển. Như thế người ấy đã thấy Sứ điệp về sự thánh Hóa và đã gọi điều ấy là công việc thứ 2 của ân điển. Tín hữu Giám Lý... Luther không thể đi vào điều ấy bởi vì họ đã không giảng giải điều ấy. Lúc ấy Wesley được tự do mọi bề và đã giảng về sự thánh hoá, đã là nguyên cớ để một cuộc phục hưng vĩ đại lan tràn khắp đất.

Thời kỳ Giáo hội Giám Lý đã cứu Anh quốc ra khỏi sự sụp đổ của nó, khi Giáo hội Canh-vin ở nước Anh đã rất suy đồi, cho đến ngay cả những sự phục hưng họ cũng không còn tin nữa. “Điều gì Đức Chúa Trời sẽ làm, Ngài sẽ làm, vậy thì điều gì làm cho khác biệt? Nếu Ngài sẽ cứu họ, họ sinh ra để được cứu hay họ sinh ra để bị hư mất?”Ồ, quả là một điều kiện đã được đưa vào. Đức Chúa Trời đã gởi đến một điều tâm thường.

Ngài đã gởi đến John Wesley là người đã giảng sự thánh hoá. Rồi Wesley gây nên điều rắc rối, ông đã tổ chức một giáo phái được gọi là Giám Lý. Sau đó họ đã viết nên những văn bản dữ liệu của họ, “Chúng ta tin vào điều này và đó là nó.” Rồi ngày nọ Trụ Lửa bắt đầu di chuyển lần nữa. Wesley đã không thể di chuyển với Trụ Lửa ấy. Bởi vì ông ta đã tổ chức cho nó rồi.

^{E-37} Rồi có một nhóm người chính họ đã tự gọi là Ngũ Tuần. Họ đã thấy Trụ Lửa, và đã nhận lãnh Đức Thánh Linh, nhận lãnh những - những sự ban cho của Thánh Linh, nói tiếng lạ, và hơn thế nữa. Họ đã đi xa, đã di chuyển thẳng hướng và đã gây nên một sự phục hưng, cho đến ngay cả “Đấng Thăm Viếng chúng ta, Đấng Thăm Viếng ngày Chúa nhật,” của Giáo hội Công giáo đã thừa nhận là đúng cách đây một vài năm, rằng giáo phái Ngũ Tuần đã thậm chí vượt trội hơn họ năm ấy, quá 1 triệu 500 ngàn người trở lại tin Chúa trong giới Ngũ Tuần. Một trong những Giáo hội phát triển nhanh nhất trên thế giới là giáo dân Ngũ Tuần.

Nhưng ma quỷ đã làm điều gì? Nó đi rình mò làm cho họ tổ chức, họ bắt đầu tổ chức và kéo những rào chắn, những đường lối. Và các bạn biết xảy ra điều gì không? Trụ Lửa... đang dời đi lần nữa, giáo dân Ngũ Tuần đã được tổ chức như thế họ không thể di chuyển với Nó. Nhưng sự chuyển động của Lửa Đức Chúa Trời di chuyển ngay như trước, và Ngài sẽ làm đúng mỗi một thời kỳ. Không bao giờ một Giáo hội, trải qua lịch sử, đã từng thất bại mà lại phục hồi. Các bạn đều biết vậy. Họ nguội lạnh.

Chúng ta không nên vạch những lần ranh giới. Chúng ta phải nói, “Chúng tôi tin thế này,” không kết thúc với dấu chấm hết, nhưng với một dấu phẩy. “Chúng tôi tin thế này, Đức Chúa Trời sẽ rót thêm nhiều vào tâm lòng của chúng ta.” Đó - đó là... “Chúng ta tin điều này.”

^{E-38} Đức Chúa Trời, trở lại trong thuở ban đầu đó, khi... những kiểu mẫu hoàn toàn đẹp ấy... Tôi ước gì chúng ta chỉ có thì giờ để đi thông suốt nó, nhưng trong vòng 15, 20 phút còn lại, dĩ nhiên chúng ta không thể làm được. Nhưng mà, tôi chỉ muốn giải bày 1 trong 3 điều ấy vào giờ này.

Hãy xem khi Ê-li tìm Ê-li-sê và bảo hãy đi với ông. Lúc ấy ông nói, “Ta xin người hãy ở lại đây vì ta phải đi lên đến -- đến một thành phố khác.”

Ê-li-sê, vị tiên tri được thế chỗ của Ê-li, đã thưa với người rằng, **“Tôi chỉ Đức Giê-hô-va Hằng Sống và chỉ mạng sống thầy mà thề rằng, tôi chẳng hề lìa khỏi thầy.”**

Nào, ấy là Ê-li-sê. Phải, Ê-li-sê là một hình bóng của Đấng Christ, đã được chuyển thế, và Ê-li--sê là một hình bóng của Hội thánh được thay thế Ngài và làm tròn chức vụ Ngài một cách bội phần. Anh em hiểu không?

^{E-39} Lúc đó ông nói, “Ta đi lên trường của những Tiên tri,” cuộc hành trình thứ 2. Ông đã nói, “Người cứ ở lại đây.”

Nhưng Ê-li-sê đáp, **“Tôi chỉ mạng sống thầy mà thề rằng, tôi chẳng hề lìa khỏi thầy.”** Ông tiếp tục đi. Khi đã đến Trường Tiên tri, ông nói, “Ta vượt sông Giô-đanh. Người ở lại đây.”

Ê-li nói rằng, **“Tôi chỉ mạng sống thầy mà thề rằng, tôi chẳng hề lìa khỏi thầy. Tôi sẽ đi với Thầy.”** Tôi thích điều ấy, một sự quyết tâm nắm giữ. Bất cứ giá nào, tiến lên, cứ tiếp tục đi với Đức Chúa Trời, những

Con chồn tệ hại nhất mà tôi biết là ma quỷ. Điều duy nhất anh em phải nói, “Lùng sục nó đi, anh bạn,” tức là chỉ thỉnh thoảng nói, “A-men!” Thế thì tôi biết chỗ mình đứng, và chúng ta sẽ bắt nó. A-men!

^{E-70} Ôi, Ngài là chân thật. Được nhận làm con bởi Đức Chúa Cha trong sự thông công, trong thân thể các tín đồ bởi Đức Thánh Linh, và một chức vụ minh chứng, chứng tỏ... Anh em không phải nói nhiều về điều đó. Đức Chúa Trời làm việc nói của chính Ngài. Đức Chúa Trời minh chứng những ân tứ Ngài. Nhưng tất cả ân tứ ấy thật lạ lùng; Chúng tuyệt diệu, và chúng ta yêu thích hết thảy. Đức Chúa Trời ban cho mỗi một người chúng ta sẽ có một ân tứ, nhưng tôi thà có Đấng Ban Cho còn hơn là có tất cả các ân tứ. Phao-lô đã nói, “Anh em... dầu tôi đã có các ân tứ, mà không có Đấng Ban Cho...”

Vậy thì, nếu chúng ta đi tìm kiếm Đấng Ban Cho thay vì các ân tứ, tôi tin Hội thánh sẽ trên con đường tiến xa hơn, anh em không nghĩ vậy sao? Nếu chúng ta đã gần gũi với Chúa, yêu mến Ngài, chỉ sống cho Ngài, và không cố gắng thúc ép điều gì, chỉ sống cho Đức Chúa Trời, sống một cuộc sống thánh khiết, sống và cầu nguyện mỗi ngày, giữ gìn chính các bạn được luôn tươi mới trong sự Hiện diện của Ngài. Chúa sẽ chăm sóc phần còn lại.

^{E-71} Ngài sẽ nhận làm dân sự vào trong Thân thể yêu dấu của Chính Ngài, là Hội thánh. Khi sự cất lên đến, các bạn sẽ không có một khuyết điểm nào, bởi vì các bạn đang sống trong sự Hiện diện của Vua. Các bạn ơi, đó là điều bí ẩn.

Nó đấy, khi các bạn thật sự gặp gỡ mặt giáp mặt với những quyền lực ma quỷ. Khi các bạn giáp mặt với sự thù nghịch, đó là lúc giờ thử nghiệm đến. Và một dây xích chỉ mạnh nhất là ở chỗ yếu nhất của nó. Đúng vậy. Khi các bạn giáp mặt với kẻ thù, chắc hẳn các bạn biết là mình đang nói về điều gì.

^{E-72} Các bạn có thể được xem là tốt đẹp với bất cứ điều gì ở nước Mỹ. Cách đây không lâu, tôi đi dự một buổi nhóm nơi họ được cho là đang thực hiện sự chữa lành Thiên liêng [bằng phép lạ]. Anh chàng đó đang nhảy lên nhảy xuống, hết sức kêu gào và đá mạnh hết sức vào bục giảng, kêu rằng, “Chúa ơi, tôi yêu cầu Ngài.”

Ồ, xin thương xót. Tôi nghĩ: “Chúa ơi, hãy thương xót người anh em này. Anh ấy không hiểu.” Chúng ta là ai mà yêu cầu Đức Chúa Trời làm bất cứ việc gì. Ngài đã thật sự làm điều đó; Chỉ tin Ngài. Chỉ thế thôi.

Có một cụ già trong một tấm chăn, lúc lắc tới lui như thế này, một con người bị bệnh tim. Tôi cảm thấy tiếc cho ông. Một người khác đến với một chứng thấp khớp; Anh ta lắc lư kiểu ấy, với bàn tay anh ta tự đánh mình thật và nói, “Tôi ghét bệnh thấp khớp.” Đó không phải là đuổi quỷ.

Chỉ nhìn xem những điều chột xảy đến, khi Ngài nhận anh chị em làm con trong gia đình Ngài, nhưng anh em không thể thúc ép như vậy. Anh em không thể toan tính trọn công việc. Đức Chúa Trời minh chứng các ân tứ Ngài. Chúa chứng minh các ân tứ Ngài. Nhưng ân tứ là điều gì nếu không có Đấng Ban cho? Nếu anh em đã -- hiểu được Kinh thánh, đúng như một chính thống... Đó là nan đề ngày nay.

^{E-67} Một số nhà Truyền giảng, một vài người được bầu làm Mục sư, anh em cũng làm như vậy. Đôi lúc anh em bỏ phiếu cho Thầy giảng có vẻ ‘tài tử Hollywood’, ăn mặc bảnh bao, mái tóc dợn sóng, đẹp trai, thanh lịch, cao lớn bởi vì anh em muốn ông ta trông thật nổi bật trên bục giảng. Đó không phải là dấu hiệu mà Đức Chúa Trời kêu gọi ông ấy. Đó không phải là dấu hiệu.

Tôi đã thấy rất nhiều người mà Chúa đã không kêu gọi như vậy. Nhưng thế gian ngày nay, người ta bị cuốn hút theo sự hào nhoáng bên ngoài. Ngày nay, chúng ta có quá nhiều sự tôn sùng ‘Hollywood [nghệ sĩ]’, những ‘buổi nhóm phục hưng kiểu Hollywood [đóng phim]’ đồn dập cả trên bục giảng, và những viên đá quý đang bay lượn khắp nẻo và thật là... Ôi, chà. Đó - đó là sự bệnh hoạn. Tôi tin vào một tôn giáo Đức Chúa Trời ban cho khuôn mẫu xưa. Tôi tin vào một tín ngưỡng sẽ làm cho anh em thanh sạch và trở nên một người khác, làm cho anh em sống giống như một gương mẫu. A-men! Quá nhiều sự mê hoặc...

^{E-68} Anh em đã có quá nhiều chương trình màn ảnh nhỏ và quá nhiều... Những đứa trẻ... Cách đây không lâu đã có một việc nhỏ ở đây... Cho anh em thấy ma quỷ có thể làm điều đó như thế nào. Đó không phải là một đứa trẻ trong vùng này, nhưng có thể nói với các bạn Davit Crockett là ai, có thể nói đã sinh ra tại Tennessee, và kể cả chuyện nó giết một con gấu khi nó lên ba. Các bạn biết đó là một lời nói dối. Nhưng nó... tất cả chuyện ấy, ai cũng biết.

Nhưng nếu qua màn ảnh nhỏ và tất cả mọi thứ, ma quỷ có thể nhồi nhét chuyện ấy vào đầu trẻ em ở nước Mỹ, Hội thánh nên làm điều gì bởi Chúa Jêsus Christ, và các bạn sẽ ngăn chặn sự phạm pháp của thanh thiếu niên. Ha-lê-lu-gia! Đừng sợ. **“Ha-lê-lu-gia”** nghĩa là **“Hay ngợi khen Chúa!”** **“A-men!”** có nghĩa là **“Xin được như vậy!”** Như vậy nó sẽ không làm tổn thương anh em để thỉnh thoảng nói thế.

^{E-69} Tôi thường có một con chó già. Tôi thích đi săn ban đêm. Nó thuộc từng cây cối trong cánh đồng, nhưng nó sẽ không đi vào một hang chồn, dưới một bụi cây. Nó sẽ sủa và đi quanh đấy. Bây giờ, điều duy nhất tôi phải làm là giờ bụi cây lên, vỗ nhẹ vào lưng nó, và nói, “Lùng sục đi, anh bạn.” Nó sẽ chui vào và bắt được con chồn ấy. Nào, “Tìm đi, anh bạn...”

nơi nước sâu hơn, những tầng trải sâu nhiệm hơn, tình yêu thương càng nhiều hơn. Không có giới hạn cho điều ấy. Nó là vô hạn.

^{E-40} Tại sông Giô-đanh, điển hình sự chết... Ông đi đến 2 chỗ khác, sự chết không liên quan gì với nó: Trường học, sự thăm viếng. Giống như sự xưng công bình, sự thánh hoá, những hành lang thứ nhất bên ngoài, bên trong, bức màn thứ nhất hoặc Bàn thờ thứ nhất. Lúc ấy khi ông đến dòng sông Giô-đanh, điển hình cho sự chết, mà các bạn phải chết đi... Sau đó khi ông đã vượt sông Giô-đanh, đã lên bờ bên kia, ông đã quay lại và nói, “Bây giờ ta sẽ làm chi cho người?”

Ê-li-sê đã không quay về. Ông nói, **“Xin Thần của Thầy giáng trên tôi bội phần.”** Cầu xin thật nhiều.

Người đáp, “Người đã cầu xin một sự khó, tuy vậy, nếu người thấy ta khi ta đi khuất, người sẽ có nó.”

^{E-41} Các bạn có thể tưởng tượng lúc ấy Ê-li-sê hoặc Ê-li -- vừa đi vừa coi chừng Ê-li không? Đó là nan đề của chúng ta hôm nay đối với Giáo hội. Chúng ta đã có quá nhiều người xem nhẹ Lời Hứa, **“Các người sẽ nhận lãnh Đức Thánh Linh,”** nhưng họ vừa coi chừng thế gian vừa nhìn chừng Đức Chúa Trời. Các bạn chắc chắn sẽ vấp ngã. Hãy dứt cái nhìn của các bạn khỏi một bên này hoặc bên kia. Tôi muốn khuyên các bạn dứt mắt khỏi thế gian, khỏi người hàng xóm, khỏi -- Hiệp hội của mình, mà giữ đôi mắt các bạn chỉ nhìn Đấng Christ.

Ê-li-sê đã giữ cho mắt mình chăm xem Ê-li. Và khi... một lúc sau, một chiếc xe bằng lửa và những con ngựa bằng lửa đã giáng xuống, và Ê-li đã bước lên nó và đi lên. Khi đi lên, ông đã cởi chiếc áo tơi của mình, chiếc áo mà ông đã quất xuống sông Giô-đanh để tạo một lối đi qua sự chết, và ném nó lại cho Ê-li-sê. Người đã nhặt nó lên mặc vào, một hình bóng rất đẹp của Đấng Christ.

Khi Ngài đang đi một mạch, một người người đàn bà thưa với Ngài rằng, “Xin cho 2 con trai tôi đây ngồi một đứa bên hữu Ngài, một đứa bên tả, ở trong nước Ngài.”

Ngài hỏi, **“Các người uống được chén mà Ta hầu uống không?”**

Bà ấy đáp, “Chúng tôi uống được.”

“Người có thể chịu làm cái ‘báp-têm’ với cái ‘báp-têm’ mà Ta đã chịu không?”

Bà nói, “Dạ được.”

Ngài Phán, **“Nếu là thật như vậy, thì các người có thể theo Ta.”**

^{E-42} Cùng một Đức Thánh Linh đã giáng trên Đấng Christ là áo tơi của Ngài mà Đức Chúa Trời đã ban cho Ngài, sự xúc dầu của Đức Thánh Linh. Họ đã đi lên vào ngày Lễ Ngũ tuần và chờ đợi trong phòng cao, khi Chúa Jêsus -- mà Ê-li là hình bóng của Ngài -- đã được cất đi khỏi sự chết và đã

sống lại, Ngài đã gọi lại “Chiếc Áo” đó. Cùng một Thánh Linh ở trên Ngài đã giáng trên Hội thánh. Ngài Phán, **“Những điều Ta làm, các người cũng sẽ làm, và còn làm nhiều hơn thế nữa.”**

Đức Thánh Linh đã ngự trên Đấng Christ cũng đã ban cho bội phần trên Hội thánh. Ê-li-sê đã cầm lấy áo tôi ấy đi bộ xuống dòng sông, đập xuống nước sông, và nói rằng, “Đức Chúa Trời của Ê-li ở đâu?”

^{E-43} Ôi, chà. Dân sự ngày nay kêu cầu để được đầy dẫy Đức Thánh Linh, mà sợ tin cậy Đức Chúa Trời vì một con nhurc răng. Ha-lê-lu-gia! Hỡi anh em, hãy vượt qua sông Giô-đanh; Qua đến bờ bên ấy. Một phần, một phần gấp bội của Thánh Linh ở trên Chúa Cứu Thế Jêsus đã ban lại trên Hội thánh cho các vị Mục sư Truyền đạo tiếp tục công việc cho tới khi Ngài đến.

“Còn ít lâu các người sẽ chẳng thấy Ta; Rồi ít lâu nữa các người lại thấy Ta, vì Ta (đại danh từ chỉ người) sẽ ‘ở với’ các người, ngay cả ‘ở trong’ các người, cho đến tận thế.”

Ngài đã sống lại từ kẻ chết và ở với Hội thánh của Ngài tới nay trong hình thể thiêng liêng, đang ban cho các bạn một chút quyền năng của -- Ngài đã ở trên Ngài trên trái đất này, được giao lại cho Hội thánh để sử dụng, và các bạn sợ phải sử dụng nó. Tôi tự hỏi các bạn đã cất bước chân cuối cùng đó không. Các bạn đã thật sự vượt dòng sông Giô-đanh chưa?

^{E-44} Khi các bạn vượt Giô-đanh, nó là sự chết; Và đi vào bức màn mà tôi đã nói về nó tới qua, bên trong Nơi Chí Thánh, nơi mà Sự Sáng các bạn không thuộc về thế gian nữa. Các bạn sẽ bước đi trong sự thông công sát cánh nhau với Đấng Christ trong bạn, niềm hy vọng của sự vinh hiển, Đức Thánh Linh dứt dây và sống động trong con người hay chết.

Có lẽ nếu tôi nói với các bạn đêm nay, rằng linh của họa sĩ lớn nào đó đã ở trong tôi, các bạn sẽ mong tôi vẽ một bức tranh như nhà họa sĩ. Nếu tôi kể với các bạn là linh của John Dillinger ở trong tôi, các bạn sẽ xem tôi có những khẩu súng lớn, và là một tội phạm liều lĩnh. Nếu tôi bảo với các bạn, Thánh Linh của Đấng Christ sống trong tôi, tôi phải làm những công việc của Đấng Christ. Nếu các bạn xưng nhận là Cơ-độc nhân, xa lìa tội lỗi, tư kỷ và những cám dỗ, và sống như Đấng Chsist đã sống, một đời sống bình an, khiêm nhường, đầy ơn Chúa. A-men! Điều đó đúng.

^{E-45} Ô, chà. Tôi cảm thấy tin kính ngay giờ này. Tôi thật sự cảm biết. Ôi, tôi thật yêu mến nó. Nó là Lời, điều tốt thật sự. Nó đâm thẳm linh hồn các bạn. Nên chú ý câu thứ 5:

Bởi sự thương yêu của Ngài đã định trước cho chúng ta được trở nên con nuôi của Ngài bởi Đức Chúa Jêsus Christ, theo ý tốt của Ngài.

quá máu, hoặc một cái gì tương tự. Lúc ấy, nếu không thể chịu đựng sự sửa phạt, Kinh thánh nói rằng anh em trở thành đứa con hoang.

Nhưng nếu anh em thật sự được Chúa sinh, không quan tâm đến những điều thế gian nói, hay bất kỳ người nào nói, anh em biết chỗ đứng của mình, và tất cả ma quỷ trong địa ngục không thể khuynh đảo các bạn. Lúc ấy anh em làm sáng tỏ điều đó bằng những bông trái của mình, không phải bởi tiếng nói, nhưng bởi đời sống. Anh em sống cuộc đời ngay thẳng.

Anh em sẽ sống... Có bao giờ anh em thấy một dấu ấn chưa? Một ấn chứng in trên một mảnh giấy, nó niêm phong cả phía trước và phía sau. Khi anh em tiến bước trong đời, với những gì để lại đằng sau, người ta biết rằng anh chị em là những con trai và con gái Đức Chúa Trời. Khi anh chị em thật sự được đóng ấn bởi Đức Thánh Linh, tình yêu Thiên Thượng đi theo anh chị em.

^{E-65} Tôi thường nói thế này: “Anh em là muối; Thế gian sẽ bị khát.” Ngài Phán, **“Các người là muối của thế gian.”** Anh em chỉ cần có muối, thế gian sẽ phải khát khao. Anh em sống như vậy giữa những người lân cận và chung quanh, người ta nhận biết, nói rằng, “Đó là một Cơ-độc nhân chân thật; Tôi nói với các bạn điều đó. Nếu như từng có những nam nữ Cơ-độc nhân trên đời.” Đó là con đường để đi.

Tôi thà có điều đó trong lòng tôi còn hơn tất cả các ân tứ đã có trong Kinh thánh của Đức Chúa Trời. Đúng thế đấy. Vì Kinh thánh đã nói, **“Dầu tôi nói được các thứ tiếng của loài người và các Thiên sứ (Ngài có thể làm cho ta có điều đó), nhưng không có tình yêu thương, thì tôi chẳng ra gì. Dầu tôi có sự thông hiểu tất cả Lời Chúa, thì tôi chẳng ra gì nếu không có tình yêu thương. Dầu tôi có đức tin chuyển dời được núi...”** Bước ra đây và có đức tin, không những chữa lành bệnh tật mà còn dời được núi, và không có tình yêu thương, dầu tôi có thể -- dầu tôi có thể, các bạn cũng có thể có khả năng đó như tôi.

^{E-66} Nhưng anh em thấy những người Ngũ Tuần đây, các bạn đang đi theo sau những ân tứ thay vì Đấng Ban cho. Thấy không? Hãy quay về với Đức Chúa Trời. Hãy nhận lãnh tình yêu thương thật của Chúa trong trái tim, trong tình thân hữu của mình. Điều ấy, ô, anh em chỉ yêu Ngài với cả tấm lòng mình. Hỡi anh em, các ân tứ sẽ tự lo liệu. Anh em chỉ để mặc nó. Anh em hiểu không? Nó sẽ đến.

Đức Chúa Trời sẽ đặt vào trong Nhà thờ một chỗ mà Ngài nhìn thấy anh chị em, sau khi Ngài đã nhận các bạn làm con nuôi trong gia đình của Ngài. Một ngày nào đó Ngài sẽ gọi bạn ra trong một Buổi nhóm Cầu nguyện nhỏ, mặc áo dài cho bạn, và nói rằng, “Nào, con ơi, Ta sai con đi giảng Tin lành.” Cả thế giới sẽ biết về việc ấy. Đúng vậy. Ngài sẽ gọi bạn ra và Phán, “Con ơi, Ta sai con đi cầu nguyện cho người bệnh.”

*Được cứu để tội ô không còn nữa.
 Từ lúc bởi đức tin tôi đã thấy dòng suối
 Đang tuôn tràn từ những vết thương Ngài
 Tình yêu cứu chuộc là bài ca của tôi
 Và sẽ là bài ca cho đến khi tôi về với Chúa.*

E-62 Tình yêu thương, Đức Chúa Trời là tình yêu thương. **“Kể nào có lòng yêu thương thì thuộc về Đức Chúa Trời.”** Tình yêu Thiên Thượng, tình yêu không biểu lộ sự trù mền... Có 2 loại khác nhau của tình yêu. Bây giờ, chúng ta đều biết chúng ta đi vào cái “tình yêu cho không biểu không,” này ở đây và cả những thứ vớ vẩn được gọi là yêu. Nhưng đó không phải là Tình yêu Thiên thượng. Đó là một sự nhạo báng của ma quỷ. Anh em cũng biết vậy. Có 2 tình yêu khác nhau: Một cái là “tình bạn” gọi là “phileo love”, còn một cái Tình yêu khác gọi là “Tình yêu vô điều kiện Agapao” (Agapao love).

Một “tình yêu phileo”, tiếng Hy Lạp, nghĩa là “tình yêu tôi muốn dành cho anh như một người cộng tác, hoặc vợ tôi”. Bạn dành tình yêu ấy cho người vợ. Bây giờ, tình yêu ấy, nếu bạn bắt gặp một... Bạn sẽ ghen tức vì cô ấy. Nếu bạn bắt gặp một người đàn ông làm nhục cô ta, bạn sẽ giết người đàn ông vì việc ấy. Đó là “tình yêu Phileo”.

Nhưng “Tình yêu Agapao” sẽ khiến bạn cầu nguyện cho linh hồn hư mất của người ấy. Đó là sự khác nhau. Đó là lãnh vực mà người ta không hiểu được. Rõ ràng trong điều kiện nghiên cứu để hiểu rõ về mặt tinh thần, không có chút hiệu quả nào. Nó là một điều tuyệt đối, Chân Thần của Đức Chúa Trời ràng buộc những tâm lòng của chúng ta với nhau trong tình yêu thương và tình thân hữu Cơ-đốc.

E-63 Và khi mà... Tôi có thể đưa ra điều thách thức này. Nếu mọi tín đồ Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Ngũ Tuần, và tất cả ở đây sẽ gạt bỏ hết những tư tưởng của mình, chỉ thật sự yêu thương và tốt bụng với nhau, đối xử với nhau như anh em và chị em, các bạn sẽ thấy một trong những cơn phục hưng lớn nhất chưa từng thấy ở ngay đây, quét sạch thung lũng này. Nó không bao giờ có thể xảy đến theo cách khác.

Lúc ấy Đức Chúa Trời thấy rằng các bạn đang chuyển biến... Mỗi người con đến với Đức Chúa Trời, phải làm gì? Trước hết được Chúa sửa phạt, thử thách, làm sáng tỏ. Anh em hiểu không? Anh em làm điều đó dựa trên bất cứ quyết định nào, còn công việc Đức Chúa Trời là đang hình thành trong công việc của anh em. Mỗi người con đến với Đức Chúa Trời đều phải chịu sự sửa phạt của Ngài.

E-64 Ngay khi anh em nhận lãnh Đức Thánh Linh, mọi người bắt đầu nói về anh em, nói anh em đã điên khùng, mất trí, sắp biến thành những Thánh

Đó là một câu chuyện kỳ diệu về sự ban cho địa vị làm con hoặc sự lập nên. Bây giờ, các anh em Ngũ Tuần của tôi ơi, có lẽ các anh em không đồng ý với điều này, nhưng tôi muốn các bạn lắng nghe thật gần những điều này trong 10, 15 phút tới đây.

Tôi muốn hỏi các bạn và những học giả Kinh thánh một điều. Trong Cựu Ước có một luật về việc nhận và ban cho địa vị làm con. Các bạn biết điều đó, trong sách Ga-la-ti và nhiều chỗ khác, vị gia sư giáo dưỡng đứa trẻ như thế nào.

Điều gì đã xảy ra, một người cha đã sinh ra một đứa con trong nhà mình, một cậu bé, và nó đã là một đứa con trai khi nó được sinh ra. Nhưng nó được giao cho một gia sư. Vị gia sư này dưỡng dục đứa bé và báo tin với người cha, suốt thời gian, đứa bé đã tăng trưởng như thế nào. Khi đứa bé đến một lứa tuổi nhất định, nếu nó là một đứa trẻ xứng đáng, nếu nó đã hoàn toàn tốt đẹp một cách vững vàng như thế... nếu không, lúc ấy có những điều chắc chắn phải được thay thế. Nếu nó không xứng đáng, tuy nó đã là con, nó không được giao cho quyền kế nghiệp của cha nó.

Nhưng nếu nó là một đứa trẻ xứng đáng, và đã được nhận thấy giá trị, nó được tự do thoải mái trong chỗ đông người. Và người cha này... Hãy nhớ điều ấy. Đây này; Đừng bỏ quên nó. Người cha này của đứa bé... nó đã sinh ra trong gia đình (chính xác Ngũ Tuần, bên cạnh những Giáo hội khác), đã sinh ra trong gia đình như một đứa con trai.

E-46 Khi những người Ngũ Tuần, Giám Lý Tự Do, Báp-tít và nhiều người khác nữa, khi họ đã nhận lãnh Đức Thánh Linh, họ nói, “Chúng ta đã có được điều ấy, thế là ổn hết rồi.” Nhưng không phải như vậy.

Giám Lý nói, “Hỡi anh em, khi chúng ta la hét, chúng ta đã có điều đó.” Ấy là điều mà tín đồ Giám Lý thường nói. Tất cả tín đồ Giám Lý sẽ la lên, “Anh em ơi, anh em đã có được điều đó.” Nhưng họ nhận thấy họ đã không có điều đó.

Khi họ nói tiếng lạ, tín đồ Ngũ Tuần nói, “Chúng ta có được điều ấy.” Nhưng các bạn nhận thấy các bạn đã không có. Đúng vậy. Sự Sống chứng minh điều ấy.

Đã có nhiều người nói tiếng lạ như đang đổ những hạt đậu trên một tấm da bò khô và đi ra lừa bịp, trộm cắp, nói dối, và đủ mọi thứ tệ hại khác. Các bạn không thể gọi đó là Đức Thánh Linh. Nhưng bây giờ, chờ xem. Tôi - tôi tin tưởng trong tiếng la hét, việc nói tiếng lạ, nhưng tôi đang cố gắng ổn định một điều gì đó với các bạn. Có lẽ bây giờ các bạn nổi giận với tôi, nhưng mà các bạn sẽ không đến nổi thế. Để ý, nó đúng với sự thật.

E-47 Xem điều gì đã xảy ra. Giờ đây, khi người cha này, sau khi đứa bé này đã được sinh ra trong gia đình, tuy nhiên, nó không được thừa hưởng điều gì cho tới khi cuộc sống của nó chứng minh nó là quyền của đứa con. Và vị

gia sư, mà trong trường hợp chúng ta, là Đức Thánh Linh, đem lời nói đến với Cha suốt thời gian đứa trẻ này tăng trưởng ra làm sao.

Bây giờ, chúng ta đã cố gắng nhảy rào. Chúng ta đã cố gắng cột chiếc xe ngựa đằng trước con ngựa. Các bạn đã cố gắng khẳng định nhiều điều và làm nhiều việc trước khi Đức Chúa Trời làm điều ấy, và có rất nhiều công việc xác thịt trong đó. Và đó là nan đề đối với Giáo hội.

Nếu đức tin Ngũ Tuần chân thật được thiết lập ngay trên một số đông thánh giả cỡ này, anh em ơi, cả California sẽ biết có một điều gì đó đã xảy ra ngay ở đây đêm nay. Đúng vậy. Có một sự sai lầm nào đó. Nó không sai với Đức Chúa Trời; nó không sai trái với đức tin các bạn; nó được đặt đúng chỗ, biết rõ những gì các bạn đang làm, và làm nó như thế nào. Đó là cả một sự bí ẩn, sau đó chính các bạn đầu phục ý chỉ Đức Chúa Trời.

^{E-48} Đề ý, đứa con này là một đứa con khi nó được sinh ra. Khi những tín đồ Ngũ Tuần đã nhận lãnh Đức Thánh Linh, đã được sinh ra trong... Tôi không có ý nói, chỉ một số tín đồ Ngũ Tuần, có người của Giáo hội Bốn Phương (Foursquare) bất cứ gì đi nữa, và cả... [Băng trống. - Bt] ...những người tin vào sự nhận lãnh Đức Thánh Linh.

Những người Báp-tít chúng ta ở dưới Kentucky, điều khác biệt duy nhất mà tôi đã thấy giữa Hội thánh của tôi và Ngũ Tuần, khi tôi đến ngay đây, việc nói tiếng lạ đã là chứng cứ ban đầu. Đó là điều duy nhất tôi thấy khác lạ.

^{E-49} Cách đây không lâu tôi đã giảng ở đây, trong một Nhà thờ Báp-tít và tôi nói... không có ai nói, “A-men!” không nói gì. Phải, anh em à, tôi đã thấy họ, những người mẹ già nua đội nón thất nơ cũ, và đi lên, đi xuống nền nhà đang kêu gào và la hét, và đang bước chân như những ghé dài, và tất cả mọi điều khác nữa. Chắc chắn đúng. Lắng tai nghe, tôi hỏi, “Có phải đây là một Nhà thờ Báp-tít?”

Mục sư cúi đầu một cách lịch sự, “Vâng, thưa ông.” Giống như một...

Tôi nói, “Chắc chắn dường như trông không giống như vậy.” Tôi có hết sức để bỏ đi cái vẻ mơ hồ đó. Không có ai nói, “A-men!” Cứ ngồi một cách cứng đờ, và ra vẻ kiêu cách hết sức. Tôi nói, “Nghe đây, các bạn không phải tín đồ Báp-tít. Các bạn chỉ là những kẻ gia nhập Giáo hội. Hãy xuống nơi mà tôi từ đó lên đây, khi các bạn là tín đồ Báp-tít, chúng ta sẽ buộc phải ra tại Bàn thờ (bên tòa giảng) và mỗi người đánh vào lưng người khác cho đến khi chúng ta thông suốt.”

Tôi nói với các anh em, những gì chúng ta cần hôm nay là có thêm khuôn mẫu xưa ấy nữa, đâm lung đâm ngực tại Bàn thờ (bên tòa giảng), đến khi chúng ta bình phục. Ha-lê-lu-gia! Đến khi các bạn chết đi với sự ích kỷ và tội lỗi, và được sanh ra bởi Đức Thánh Linh.

Nếu có lúc anh em phá đổ những bức tường của mình, để người này là thể này, và người kia là thể kia. Bất kể anh em là gì, điều đó không thành vấn đề. Nhưng khi anh em có thể bắt tay nhau và gọi nhau là anh em... Và chúng ta làm việc cho một mục đích, đó là Nước Đức Chúa Trời.

^{E-60} Nếu có bao giờ được đến chỗ mà tôi không thể choàng tay ôm bất cứ anh em nào đang làm việc vì Nước Đức Chúa Trời, và nhận ra anh ấy như là người anh em của mình, thì tôi cảm thấy mình sa ngã. A-men! Chắc chắn vậy.

Tôi sẽ hoảng sợ để đứng trên bục giảng và đối mặt với những tà linh, biết rằng tôi đã có sự đổ kỵ trong lòng, chống nghịch với anh em nào, bất kể là ai, đó là đang cố gắng để giảng Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ hoặc sống cuộc đời Cơ-độc nhân.

Nếu -- chúng ta không thích hợp 1 triệu dặm dựa trên Thần học, nếu người đó yêu mến Chúa Jêsus Christ, anh ấy là anh em tôi, và đó là chị em của tôi. Chúng ta gạch dưới những dòng này, **“Vì có ai nói rằng: Ta yêu Đức Chúa Trời, mà lại ghét anh em mình, thì là kẻ nói dối; Vì kẻ nào chẳng yêu anh em mình thấy, thì không thể yêu Đức Chúa Trời mình chẳng thấy được.”** Anh em ơi, khi tình yêu thương ra đi, Đức Chúa Trời đi với nó, vì Đức Chúa Trời là tình yêu thương. Anh em có lẽ không bao giờ đến được bất cứ nơi đâu mà không có tình yêu Thiên Thượng. Và khi anh em yêu mến nhau, là anh em yêu mến Đức Chúa Trời.

^{E-61} Xin lắng nghe. Tôi đã có được một bé trai bụ bẫm ít tuổi ở nhà tối nay, 5 tháng tuổi. Anh em nhớ lại lời tiên tri về nó. Cả thể gian đã cười tôi và nói, “Ồ hô! Tôi cho là anh sắp có một Giô-sép.” Nó đến. Đức Chúa Trời Phán nó đang đến; nó đã đến đây. Tôi có ở đây một con trai 19 tuổi, một con gái nhỏ 4 tuổi ngoài đây, và một đứa 8 tuổi. Các bạn có thể nói bất cứ điều gì về tôi và điều ấy sẽ được thôi. Tôi sẽ không bận tâm những gì các bạn gán cho tôi, nhưng mà đừng nói về bầy trẻ của tôi. Đừng nghĩ tốt cho tôi, mà hãy nghĩ tốt cho chúng.

Đức Chúa Trời cũng cảm thấy như vậy. Đây là con cái Ngài. Chúng ta phải có được sự tốt đẹp với nhau. Chúng ta phải có được sự thật thà với nhau. Làm sao người ta có thể không chân thật với nhau, mà lại tuyên bố mình là Cơ-độc nhân? Nó vượt quá trí tưởng của tôi, làm sao anh em lại có thể không thật thà với anh em mình? Làm sao anh em có thể làm sai lệch một điều gì đó hoặc một điều khác, và dứt bỏ một người anh em chỉ vì anh ta không đồng ý với mình về một điều gì đó? Ồ, anh em ơi, tôi kể với anh em...

*Chiên Con Yêu Dấu chịu chết, huyết báu của Ngài
Sẽ không bao giờ mất linh nghiệm,
Tuy vậy Hội thánh của Đức Chúa Trời được chuộc*

làm thế nào để xử lý công việc khó khăn của cha nó. Ô, tấm lòng người cha tràn ngập vì có ông yêu thương nó.

^{E-57} Sau đó khi nó đến tuổi thành niên, ở một độ tuổi nhất định, ông tổ chức một ngày long trọng. Ông ta gọi các nhân chứng có mặt tại phố, ông ta khoác một cái áo dài đặc biệt trên cậu, một áo đẹp, đưa cậu ấy ra trong phố, và đã có một buổi lễ ban cho địa vị làm con. Người cha, người cha ruột của cậu bé này, đã nhận cậu bé vào trong chính gia đình của ông ta (Bây giờ, bởi Kinh thánh các bạn đã biết điều ấy, cương vị của người con), và đã nhận nó vào chính gia đình của ông ta. Do đó, kể từ ngày ấy trở đi cậu bé ấy đã có một quyền hợp pháp để viết những chi phiếu của bố cậu, hoặc bất cứ cái gì người cha có, cậu là người thừa kế sự nghiệp. Cậu đã được nhận làm con. Cậu ấy vừa đủ khả năng, đã có -- quyền hành ngay trên tất cả những hàng hóa của cha cậu. Cậu không nhờ gia sư nữa... hoặc được gia sư chăm sóc nữa, cậu ấy đã có quyền sở hữu hoàn toàn.

Đó là nơi mà hiện tại Hội thánh đã ở trong tình trạng đó. Khi các bạn trở về đó và được sanh lại, các bạn cho là giải quyết xong. Các bạn đã ra đi thanh thản. Bây giờ, các bạn đang nhận thấy chính mình với những sự bó buộc, không đủ Ma-na, sự tái phạm từ một Buổi nhóm này đến một Buổi nhóm khác. Đó là gì, là Đức Chúa Trời đã nhìn xem phẩm hạnh Hội thánh của Ngài.

^{E-58} Lưu ý. Đức Chúa Trời đã làm điều giống hệt đối với Con của chính Ngài. Ngài đã chọn 3 nhân chứng. Kinh thánh nói rằng, **“3 người là một sự làm chứng.”** Ngài đã chọn Phi-e-rơ, Gia-cơ và Giăng (yêu thương, hy vọng, và nhơn từ) và đã đem họ lên trên một núi cao, núi cao tuyết đỉnh. Tại đó Chúa Jêsus đã Hóa hình trước mắt họ, y phục của Ngài đã chiếu sáng như mặt trời. Và có tiếng Phán rằng, **“Này là Con Yêu Dấu Ta; Hãy nghe lời Con đó.”**

Đức Chúa Trời đang chấp nhận chính Con Ngài, chiếu sáng Ngài ra trong một vinh quang, trạng thái Hóa hình, và bày tỏ trước các nhân chứng, **“Này là Con Yêu Dấu Ta, hãy nghe Lời Con đó.”** Không ngạc nhiên khi Chúa Jêsus đã có thể nói, **“Tất cả Quyền năng trên các tầng trời và dưới đất đều đã được giao cho Ta.”**

^{E-59} Lý do Hội thánh không tiến triển, anh em ơi, là các anh em đã nhảy từ chỗ này đến chỗ khác, đó đây, và bay nhảy khắp thế giới, loanh quanh con đường này, tranh cãi về các tổ chức và các giáo phái của mình, anh em ở đây, ở đó, hoặc các nơi khác. Anh em là người theo ‘Một Ngôi’, ‘Hai Ngôi’, ‘Ba Ngôi’, hay ‘Năm Ngôi’; Hoặc anh em chịu báp-têm hướng mặt về phía trước, hay phía sau; ô, tất cả các thứ, và tranh cãi, kéo rào cản và mọi thứ, đó là lý do Hội thánh không phát triển. Đó là sự thật.

Các bạn bị mất ví tiền, Ngài sẽ mang nó lại cho các bạn. Các bạn gặp rắc rối, Ngài sẽ không từ bỏ các bạn. Ngài sẽ là một người anh em, và choàng tay Ngài ôm lấy các bạn, lại giúp đỡ các bạn lần nữa, cầu thay cho các bạn. A-men! ... [Băng trống. - Bt] ...

^{E-50} Lưu ý, khi đứa bé được sinh ra, nó là một đứa con trai; Mà hạnh kiểm của nó phải được duyệt xét với sự thừa kế của nó. Nào, tôi muốn các bạn thật thành thật lúc... này. Lẽ nào các bạn không nghĩ rằng chúng ta đã cố gắng đẩy quyền thừa kế đi xa hơn Đức Chúa Trời một chút -- phẩm hạnh của chúng ta đã đi không?

Đó là nan đề ngày hôm nay. Chúng ta nên lên đường đến chốn cao kia. Nhưng chúng ta lại trở xuống nơi đây. Tại sao? Chính là cách cư xử của chúng ta; Chúng ta không có sự tôn kính.

Thậm chí tôi đã đứng trong những Buổi nhóm và quan sát, và khi mà, nếu tôi hiểu Kinh thánh đúng... Có lẽ tôi nhận được một vài bức thư thật tốt sau này, nhưng tôi đoán sẽ ổn thỏa. Dù thế nào tôi sẽ tiếp tục cầu nguyện. Nhưng tôi ghi nhận những người đã có ân tứ nói tiếng lạ, họ nói không có trật tự. Khi Thầy giảng đang giảng, một người nào đó sẽ đứng lên và nói tiếng lạ. Đó là không có thứ tự. Tâm thần của đấng Tiên tri suy phục các đấng Tiên tri. Lời Đức Chúa Trời là trước hết, không bao giờ là thứ yếu. Chúa... đây là Lời Đức Chúa Trời.

^{E-51} Tôi đã thấy người ta đứng lên nói tiếng lạ, và tất cả mọi người tiếp tục, tiếp tục, không quan tâm đến điều ấy. Điều đó không có trật tự. Các bạn nên cung kính. Nếu đó là Thánh Linh thật của Đức Chúa Trời, thế thì hãy để Thánh Linh nói điều gì đó. Bất cứ điều gì là Lời phán của Đức Chúa Trời, lúc đó hãy lắng nghe điều ấy; Hãy hạ mình xuống trước nó.

Đức Chúa Trời sẽ không chê nhỏ Lời, nhắc lại ngay trên một điều khác, Ngài không... Ngài đã phán với chúng ta đừng dùng những sự lặp lại vô ích. Ngài không nói, trích dẫn Kinh thánh; Ngài sẽ ban cho các bạn một điều gì đó rạch ròi, nói với bạn điều gì sắp xảy đến, đúng vào một thời điểm cho một điều nào đó, thực hiện vào lúc ấy. Nếu không phải vậy, thì người kia nên đi đến Bàn thờ (bên tòa giảng) và gặp ngay với Đức Chúa Trời. Đã có một tà linh ở với họ. Sau đó các bạn sẽ làm sạch điều vô nghĩa này. Đúng thế.

Chúng ta nên đến trong Đền thờ với tấm lòng đầy tôn kính, không một... Hội thánh không phải là sự tụ họp xã giao, của vài thứ vũ đài nào đó, hoặc một nơi để nói về những chuyện gì các bạn đã làm trong ngày. Đó là nơi thờ phượng. Chúng ta đã tạo dựng nó thành nhà tàn phá. Hỡi ôi. Điều đó hầu như sẽ làm cho quần thất, nhưng nó sẽ lợi ích cho các bạn. Mọi việc tốt đẹp. Đức Chúa Trời đã có một phương thuốc cho cơn đau thất ấy. Các bạn đã biết chứ?

^{E-52} Môi-se đã dẫn dắt 2 triệu người qua đồng vắng. Ông đã lãnh đạo họ trong khoảng 40 năm, và khi ông qua đời, không có một người yếu đuối ở giữa họ.

Các bạn là những Bác sĩ ở đây tối hôm nay, hoặc một vài người trong các bạn, chẳng muốn biết Bác sĩ Môi-se đã có toa thuốc gì sao? Ông đã cho đoàn dân đông ấy điều gì? Có bao nhiêu trẻ sơ sinh sanh ra mỗi đêm? Có bao nhiêu người già và vãn vãn? Có bao nhiêu người tàn tật và người què? Bao nhiêu ca đau quận thất, và đủ thứ bệnh khác, ông ta đã kê đơn suốt cả đêm không? Bác sĩ Môi-se đã chăm sóc từng li từng tí.

Các bạn có muốn nhìn vào túi thuốc men của ông ấy và biết ông đã cho loại thuốc gì không? Các bạn có muốn biết là gì không? Chúng ta hãy xem nó là gì? Là đây: **“Ta là Đức Giê-hô-va Đấng Chữa Lành mọi bệnh tật người.”** A-men! Ấy là sự điều trị duy nhất ông đã có, và nó đã thực hành cho 2 triệu người.

Bao lâu họ còn biết vâng lời, bao lâu họ không làm bầm và cãi lể, bao lâu họ tuân thủ và bước đi một cách khiêm nhường trước mặt Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời đi trước họ lấy tay dẫn dắt họ, và chở họ đi trên đôi cánh chim ưng. Nhưng đến phút mà họ không còn tuân theo mệnh lệnh, Đức Chúa Trời đã phân cách chính Ngài khỏi họ. Đúng vậy. Ồ, cuộc hành trình chỉ chừng 40 dặm, họ có thể hoàn tất trong vài 3 ngày. Nhưng họ đã đi lang thang ra ngoài, mất 40 năm gồng sức để sẵn sàng đi qua. Và điều ấy thật giống như Giáo hội tối nay. Chúng ta đã lẫn lộn tất cả.

^{E-53} Bây giờ, trở lại với phận làm con. Điều gì đã xảy ra? Giờ đây, khi đứa bé này được sinh ra, nó đã nhận sống mới. Nào, đó là cùng một điều tôi đã áp dụng vào đêm trước. Nhiều người ăn bánh Ma-na đã có thể ở lại bên ngoài. Ma-na rơi xuống mỗi đêm. Đúng vậy. Mà nó đã phải rơi mỗi đêm. Lúc ấy, đôi khi có lẽ họ đã đói bụng một chút giữa các bữa ăn, bởi vì bánh Ma-na đã không đủ kéo dài thời gian thật dài khi nó đã ở ngoài đây. Nhưng con người đã đi vào bên trong bức màn, và đã sống trong đó tại Nơi Chí Thánh... Các bạn hỏi, “Anh Branham, chúng ta sống ở đó chứ?”

Chỉ A-rôn hoặc Môi-se đã đi vào, mỗi năm một lần, hoặc đúng hơn là A-rôn, Thầy Tế lễ Thượng Phẩm, và ông phải được xúc dầu. Nhưng Đấng Christ đã xé bức màn, để mỗi một tín đồ đến trong sự Hiện Diện của Nơi Chí Thánh. Không sống bằng Ma-na mà các bạn phải ăn mỗi ngày, nhưng một Ma-na đưa ra trước khi ngày chấm dứt -- một lời cầu nguyện đơn sơ cho buổi sáng, nhưng sống liên tục trong sự Hiện Diện của Chúa Jê-sus, bước đi và hầu chuyện với Ngài.

^{E-54} Tôi được nhắc nhở về một người phụ nữ Ái-nhĩ-lan nhỏ bé cách đây một thời gian vượt qua biển đến đây, và bà ta trên đường đến đây. Cả ban nhạc Jazz trên tàu đang chơi nhạc, các bạn đều biết, họ đang tiếp tục chơi.

Một lát sau có một cơn bão lớn ập đến, và họ đã gọi đi những tín hiệu SOS [cấp cứu] và vãn vãn...

Thuyền trưởng chạy xuống, ông nói, “Ngưng chơi nhạc một phút.” Và nói, “Chúng ta vừa mới tiếp nhận thông tin từ Nữ-ước. Nếu chúng ta không thể cầm cự 30 phút, chúng ta sẽ chìm xuống đáy biển.” Lại nói, “Hãy đổi nhạc. Tất cả các bạn hãy cầu nguyện.”

Mọi người quỳ xuống, ban nhạc bắt đầu chơi bản “*Chúa ôi Cho Tôi Gắn Ngài*”. Mọi người bắt đầu cầu nguyện, con tàu đang lắc lư và chồm lên chồm xuống qua những ngọn sóng. Bà mẹ già nhỏ bé người Ai-len với một chiếc áo dài, những vạt áo dài, và mái tóc dài, bước đi bị nhồi lên nhồi xuống đang hô lên, “Ha-lê-lu-gia! Ha-lê-lu-gia!”

Khi họ nói, “Tại sao bà không cầu nguyện?”

Bà nói, “Tôi đã cầu nguyện xong. Tôi sẵn sàng.” Đúng vậy. Bước đi với Ngài là sẵn sàng.

^{E-55} Như vậy sau một hồi, họ cứ tiếp tục cầu nguyện, vị thuyền trưởng quay lại và nói, “Thưa bà, có chuyện gì với bà?”

“Ồ, tôi rất vui.”

“Bà có hiểu tôi nói gì không? Nếu con tàu này không cầm cự nổi, nếu nó cầm cự -- không cầm cự được 30 phút, chúng ta sẽ đến đáy biển.”

Bà ta nói, “Tôi đã hiểu điều đó. Ha-lê-lu-gia!”

“Bà muốn nói gì về điều đó, thưa bà?”

“Tôi đang ca ngợi Đức Chúa Trời.”

“Và bà sắp xuống... có lẽ đáy biển trong 15 phút nữa?”

“Chắc chắn... Tôi đang trên đường từ Ái nhĩ lan đến nước Mỹ để gặp con gái của tôi. Tôi đã không gặp một đứa trong 30 năm và tôi đang trên đường đến thăm con gái tôi ở Mỹ.” Và bà ta nói, “Nếu con thuyền cầm cự 30 phút, tôi sẽ thấy đứa con ở Mỹ.” Và bà nói, “Nếu nó không cầm cự nổi, tôi được gặp đứa kia trong sự vinh hiển. Tôi sẽ gặp 1 trong 2 đứa trong 30 phút tới. Ha-lê-lu-gia!”

Chính là điều ấy. Cầu nguyện, bước đi với Ngài, các bạn không biết giờ nào tiếng cái phanh rít lên, và các bạn đi vào sự vĩnh cửu. Hãy sống gần gũi với Ngài. Ở lại trong bức màn.

^{E-56} Đúng thế, được sanh lại là một điều lạ lùng, nhưng đó chưa phải là tất cả, anh em ơi. Nên nhớ, có một sự ban cho địa vị làm con của đứa bé kia. Tất cả Cựu Ước phải được thực hiện trong Tân Ước; Chúng ta đều biết những kiểu mẫu và hình hóng của nó. Anh em không thể thấy người nào đó, một bóng dáng với một bàn tay đang treo lên như thế này, và rồi nó sẽ không xuất hiện khi phủ định đã Hóa ra xác định. Nó phải có mọi thứ.

Đề ý, lúc ấy khi họ đã tiếp tục, người con này... Nếu vị gia sư vẫn báo lại rằng người con này là một cậu bé hoàng tộc... Nó đã biết lưu tâm về doanh nghiệp của cha nó. Nó đã là một người đàn ông lịch lãm. Nó đã biết